

Hallituksen esitys eduskunnalle korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehdyn maailmanlaajuisen yleissopimuksen hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus- tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokouksen marraskuussa 2019 hyväksymän yleissopimuksen korkeakoulututkintojen tunnustamisesta sekä lain yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Yleissopimuksen keskeisenä tavoitteena on edistää korkeakoulutukseen liittyvää kansainvälistä yhteistyötä ja helpottaa korkeakoulututkinnon suorittaneiden maailmanlaajuisesta liikkuvuutta.

Suomen voimassa oleva lainsäädäntö täyttää yleissopimuksessa sopimuspuolille asetetut vaatimukset. Tämän takia esityksessä ei ehdoteta muutoksia Suomen voimassa olevaan lainsäädäntöön.

Yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kahdeskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, mutta ainoastaan niiden osapuolten osalta, jotka ovat tallettaneet ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä tai ennen sitä. Yleissopimus tulee voimaan muiden osapuolten osalta kolmen kuukauden kuluttua ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta. Yleissopimus ei ole vielä tullut kansainvälisesti voimaan. Esitykseen sisältyy lakiehdotus yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan, kun yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
2 Sopimuksen tavoitteet.....	4
3 Keskeiset ehdotukset.....	4
4 Esityksen vaikutukset	4
5 Lausuntopalaute.....	4
6 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön	4
7 Voimaantulo	14
8 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus	15
9 Toimeenpano ja seuranta	15
10 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys	15
LAKIEHDOTUS	18
Laki korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehdystä maailmanlaajuisesta yleissopimuksesta.....	18
SOPIMUSTEKSTI	19

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

Korkea-asteella suoritettujen tutkintojen rajat ylittävän tunnustamisen kysymys on ollut esillä pitkään. Vuonna 1963 YK:n kasvatustieteiden ja kulttuurijärjestö Unescon pääjohtajan tehtäväksi annettiin ensi kertaa tutkia velvoittavien sopimusinstrumenttien kehittämistä. Prosessissa päädyttiin 1970-luvulta alkaen laatimaan alueellisia sopimuksia. Korkeakoulututkintojen tunnustamista koskevia alueellisia sopimuksia on kaikkiaan kuusi (Aasia ja Tyynenmeren maat, Afrikka, arabimaat, Eurooppa sekä Latinalainen Amerikka ja Karibian maat). Euroopan kattava Lissabonin sopimus eli korkea-asteen koulutusta koskevien tutkintojen tunnustamista Euroopan alueella koskeva yleissopimus on tullut voimaan 1.3.2004 (SopS 9 ja 10/2004).

Ensimmäinen yritys maailmanlaajuisesti sopimukseksi päätyi Unescon vuonna 1993 hyväksymään suositukseen. Korkeakoulututkintojen tunnustamista koskevan yleissopimuksen valmistelu on ollut laajapohjaisesti käynnissä yleiskokouksen vuonna 2015 tekemästä päätöksestä alkaen. Hanke sai alkunsa etenkin Norjan ja Kiinan tuella. Yleissopimuksen valmistelua varten perustettiin keuhällä 2016 komitea, jossa Suomi oli maaryhmänsä edustajana Kanadan ja Saksan kanssa. Sopimusluonnos käsiteltiin yleiskokouksessa 2017, minkä jälkeen kaikille maille avoin hallitustenvälinen työryhmä kokoontui aina kesään 2019 asti. Valmisteluprosessin aikana jäsenmaita ja sidosryhmiä on kuultu laajasti.

Sopimuksen kansallinen valmistelu suoritettiin opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetushallituksen yhteistyönä. Valmistelun aikana konsultoitiin myös korkeakoulujen rehtoreita. Kansallinen valmistelu keskittyi siihen, että sopimus olisi sisällöltään mahdollisimman yhdenmukainen aiemmin voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen kanssa. Sopimuksen valmisteluun osallistuneet valtiot saivat esittää jäseniä hallituksenvälisiin neuvotteluihin ja UNESCO valitsi jäseniä alueellisten kiintiöiden mukaisesti. Suomesta Opetushallituksen edustaja osallistui Euroopan kiintiössä jäsenenä neuvotteluihin. Ahvenanmaan maakuntahallitusta on tiedotettu sopimuksen valmistelusta ja hallituksen esitys on lähetetty lausunnolle Ahvenanmaan maakuntahallitukselle.

Unescon yleiskokouksen marraskuussa 2019 hyväksymän korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehdyn maailmanlaajuisen yleissopimuksen CL/4318 (jäljempänä yleissopimus tai sopimus) on tarkoitettu tukevan ja täydentävän alueellisia sopimuksia, ei korvaavan niitä.

Sopimuksen kohteena oleva akateeminen tunnustaminen tarkoittaa opinto-oikeuden myöntämistä ulkomailla suoritettun koulutuksen perusteella sekä ulkomaisten opintojen hyväksilukemista osaksi tutkintoa. Sopimus koskee korkeakouluopintojen akateemista tunnustamista, ei ammattipätevyyden tunnustamista. Suomessa tutkintojen akateemisesta tunnustamisesta vastaavat oppilaitokset ja korkeakoulut. Ne päättävät ulkomailla pohjakoulutuksen saaneiden hakijoiden valinnasta ja ulkomailla suoritettujen opintojen ja muun osaamisen hyväksilukemisesta suomalaisen tutkintoon. Opetushallitus antaa tarvittaessa tietoa oppilaitoksille ja korkeakouluille akateemisen tunnustamisen tueksi.

Opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla toimii 13 yliopistoa ja 22 ammattikorkeakoulua. Lisäksi Suomessa toimii Poliisiammattikorkeakoulu ja Maanpuolustuskorkeakoulu sekä Högsolan på Åland. Yliopistojen toimintaa koskee yliopistolaki (558/2009) ja valtioneuvoston asetus yliopistojen tutkinnoista (794/2004), ammattikorkeakoulujen toimintaa ammattikorkeakoululaki (932/2014) ja valtioneuvoston asetus ammattikorkeakouluista (1129/2014), poliisiammattikorkeakoulua poliisiammattikorkeakoulusta annettu laki (1164/2013) ja valtioneuvoston

asetus Poliisiammattikorkeakoulusta (282/2014) ja maanpuolustuskorkeakoulua maanpuolustuskorkeakoulusta annettu laki (1121/2008).

2 Sopimuksen tavoitteet

Yleissopimuksen tavoitteena on edistää maailmanlaajuisesti kansainvälistä akateemista liikkuvuutta, oikeudenmukaisiin ja läpinäkyviin tunnustamismenettelyihin liittyvää viestintää ja yhteistyötä sekä korkeakoulutuksen laadunvarmistusta ja akateemista rehellisyyttä. Sopimuksen odotetaan tukevan paitsi liikkuvuutta, myös korkeakoulujen välistä kansainvälistä yhteistyötä sekä elinikäistä oppimista.

3 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehdyn maailmanlaajuisen yleissopimuksen. Esitys sisältää myös ehdotuksen niin sanotuksi blankettilaiksi, jolla saatetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset.

4 Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä taloudellisia tai muita vaikutuksia. Yleissopimuksen voimaansaataminen ei vaadi sisällöllisiä muutoksia Suomen lainsäädäntöön, joka kattaa jo sopimuksen määräykset. Sopimuksen hyväksymisen tarkoituksena on tukea Unescon työtä maailmanlaajuisen korkeakoulututkintojen tunnustamissopimuksen saamiseksi mahdollisimman laajamittaisesti käyttöön.

5 Lausuntopalaute

Esitys on valmisteltu virkatyönä opetus- ja kulttuuriministeriössä. Ehdotuksesta hallituksen esitykseksi on pyydetty oikeusministeriön, työ- ja elinkeinoministeriön, sisäministeriön, puolustusministeriön, opetushallituksen, ulkoministeriön, korkeakoulujen ja Ahvenanmaan maakuntahallituksen lausunnot. Lausuntoja saatiin yksitoista kappaletta. Ulkoministeriö on esittänyt lausunnossaan teknisiä korjausehdotuksia esitykseen. Opetushallitus on toimittanut lisätietoa ENIC-, NARIC- ja NORRIC-verkostoissa tekemänsä työn osalta. Poliisiammattikorkeakoulu on toimittanut selvitystä Poliisiammattikorkeakouluun liittyvästä lainsäädännöstä. Lausunnoissa ei esitetty merkittäviä muutoksia esityksen sisältöön. Jyväskylän yliopisto, Haaga-Helia ammattikorkeakoulu, Karelia-ammattikorkeakoulu, Helsingin yliopisto, Tampereen yliopisto ja Opetushallitus ilmoittivat kannattavansa esitystä. Kukaan lausunnonantajista ei vastustanut esitystä.

6 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön

Johdanto. Yleissopimuksen johdannossa luetellaan sopimuksen taustalla olevat keskeisimmät sopimukset ja suositukset: vuonna 1993 annettu korkeakouluopintojen ja -tutkintojen tunnustamista koskeva UNESCO:n suositus, vuonna 1997 annettu korkeakoulujen opetushenkilöstön asemaa koskeva UNESCO:n suositus, vuonna 2007 annettu Yhdistyneiden kansakuntien julistus alkuperäiskansojen oikeuksista ja vuonna 2017 annettu tiedettä ja tieteen tutkijoita koskeva UNESCO:n suositus sekä UNESCO:n alueelliset yleissopimukset korkeakoulututkintojen tunnustamisesta.

Johdannossa tiedostetaan kansainvälisen yhteistyön lisääntymisestä korkeakoulutuksessa, opiskelijoiden, työntekijöiden, ammattihenkilöiden, tutkijoiden ja korkeakoulujen opettajien liikkuvuudesta, tieteellisen tutkimuksen muutoksista sekä opetuksen ja oppimisen erilaisista tavoista

ja uudistuksista johtuva tarve korkeakoulututkintojen kansainvälinen tunnustamisen kautta helpottaa yhteistoiminnallista oppimista ja tiedon kehittämistä oppijoiden ja oppimisen, korkeakoulujen opettajien, tieteellisen tutkimuksen ja tutkijoiden sekä työntekijöiden ja ammattihenkilöiden liikkuvuuden avulla ja tehostaa kansainvälistä yhteistyötä korkeakoulutuksen alalla.

Yleissopimuksella pyritään edistämään kansainvälistä liikkuvuutta, oikeudenmukaisiin ja läpinäkyviin tunnustamismenettelyihin liittyvää viestintää ja yhteistyötä sekä korkeakoulutuksen laadunvarmistusta ja akateemista rehellisyyttä maailmanlaajuisesti.

Määritelmät. Sopimuksen I osasto sisältää yleissopimuksessa käytettyjen termien määritelmät.

Yleissopimuksen tavoitteet. Sopimuksen II osasto koskee sopimuksen tavoitteita. Sopimuksen II artiklan mukaan yleissopimus nojautuu alueellisiin tunnustamissopimuksiin ja tehostaa niiden yhteensovittamista, uudistuksia ja saavutuksia. Sen tavoitteina on muun muassa edistää ja vahvistaa kansainvälistä yhteistyötä korkeakoulutuksen alalla sekä helpottaa maailmanlaajuisia liikkuvuutta ja ansioitumista korkeakoulutuksessa kyseisen yleissopimuksen osapuolten tutkinnonhaltijoiden, korkeakoulujen, työnantajien ja muiden sidostahojen keskinäiseksi eduksi, siten, että samalla ymmärretään ja kunnioitetaan osapuolten korkeakoulujärjestelmien moninaisuutta.

Korkeakoulututkintojen tunnustamisen peruseriaatteen. Yleissopimuksen III osastoon sisältyvät tutkintojen arviointiin liittyvät peruseriaatteen.

Yleissopimuksen III artiklan 1 kappaleen mukaan henkilöillä on oikeus saada tutkintonsa arvioiduksi, jotta he voivat hakea korkeakouluopintoihin tai etsiä työllistymismahdollisuuksia. Artiklan tarkoittaman arvioinnin tekee korkeakoulu päättäessään opiskelijavalinnasta, opintosuoritusten hyväksilukemisesta ja jatko-opiskelijaksi ottamisesta. Suomessa kelpoisuudesta korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin säädetään yliopistojen osalta yliopistolain 37 §:ssä, ammattikorkeakouluopintojen osalta ammattikorkeakoululain 25 §:ssä, maanpuolustuskorkeakoulun osalta maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 16 ja 17 §:issä ja poliisiammattikorkeakoulun osalta poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 22 ja 23 §:issä. Ammattikorkeakoulututkintoon, yliopiston ylempään tai alempaan korkeakoulututkintoon sekä tieteelliseen tai taiteelliseen jatkotutkintoon johtaviin opintoihin voidaan ottaa opiskelijaksi henkilö, joka on suorittanut soveltuvan ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin. Vastaava säännös on voimassa myös yliopistojen ammatillisia jatkotutkintoja koskien, mutta se tullaan kumoamaan vuonna 2023, kun yliopistojen ammatillisista jatkotutkinnoista luovutaan. Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin edellytetään lisäksi työkokemusta ja maanpuolustuskorkeakoulun opintoihin on myös muita edellytyksiä kuten terveydentila ja ikäraja. Henkilöillä, joille jokin sopimuspuoli on myöntänyt tutkinnon, on hakeutuessaan korkeakouluun oikeus saada Suomessa korkeakoulun arviointi tutkinnostaan.

Artiklan 2 kohdan mukaan tutkintojen tunnustamisen olisi oltava läpinäkyvää, oikeudenmukaista, oikea-aikaista ja syrjimätöntä kunkin osapuolen sääntöjen ja määräysten mukaisesti, ja sen olisi oltava kustannuksiltaan kohtuullista. Artiklan 3 kohdan mukaan tunnustamispäätökset

perustuvat luottamukseen, selviin perusteisiin sekä oikeudenmukaisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin menettelyihin, ja niissä korostetaan sitä perustavaa merkitystä, joka on tasapuolisella kelpoisuudella korkeakoulutukseen julkishyödykkeenä, joka voi tuoda työllistymismahdollisuuksia.

Suomessa yhdenvertaisuudesta ja syrjintäkiellosta on säädetty perustuslain 6 §:ssä. Opiskelija-valinnan osalta hakijoiden yhdenvertaisuudesta on säädetty yliopistolain 36 §:ssä, ammattikorkeakoululain 28 §:ssä, maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 14 §:ssä ja poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 27 §:ssä, joiden mukaan hakijoihin on sovellettava yhdenmukaisia valintaperusteita. Tutkintojen tunnustamiseen sovelletaan myös hallintolakia ja yhdenvertaisuuslain syrjintäkieltoa. Yhdenvertaisuuslain 11 §:n erilaisen kohtelun oikeuttamisperusteita ei voida käyttää kun on kyse koulutuksen saamisesta.

Artiklan 4 kappaleen mukaan tunnustamispäätökset perustuvat osapuolten toimivaltaisten viranomaisten, virallisten kansallisten tiedotuskeskusten tai vastaavien yksiköiden antamiin tarkoituksenmukaisiin, luotettaviin, saavutettaviin ja ajantasaisiin tietoihin korkeakoulujärjestelmistä, korkeakouluista ja niiden koulutusohjelmista sekä laadunvarmistusjärjestelmistä. Suomessa tällaista tietoa antavat muun muassa korkeakoulut, Kansallinen koulutuksen arviointikeskus Karvi sekä Opetushallitus.

Artiklan 5 kappaleen mukaan tunnustamispäätökset tehdään kunnioittaen asianmukaisesti koko maailman korkeakoulujärjestelmien moninaisuutta. Artiklan 6 kappaleen mukaan tunnustamisarviointeja tekevät toimivaltaiset tunnustamisviranomaiset toimivat vilpittömässä mielessä, perustellen päätöksensä selvästi, ja ne tarjoavat käyttöön muutoksenhakumenettelyn. Artiklan 7 kappaleen mukaan tutkintojensa tunnustamista hakevat hakijat antavat asianmukaiset ja täsmälliset tiedot ja asiakirjat suorittamistaan tutkinnoista vilpittömässä mielessä, ja heillä on oikeus hakea päätökseen muutosta. Artiklan 8 kappaleen mukaan osapuolet sitoutuvat toteuttamaan toimet, joilla poistetaan kaikenlaiset vilpilliset korkeakoulututkintoihin liittyvät käytännöt, kannustaan hyödyntämään nykyaikaista teknologiaa ja verkostoitumaan osapuolten kesken. ENIC (European Network of Information Centres) - ja NARIC (National Academic Recognition Information Centres) -tiedonvaihtoverkostot tiedottavat korkeakoulujärjestelmistä ja -tutkinnoista, tutkintojen tunnustamisesta sekä hyvistä tunnustamiskäytännöistä. Opetushallitus on Suomen edustaja verkostoissa. Pohjoismaiset ENIC- ja NARIC-toimistot muodostavat pohjoismaisen Nordic National Recognition Information Centres (NORRIC) -verkoston.

Suomessa asian selvittämisvelvollisuudesta ja selvitysten hankkimisvastuusta on säädetty hallintolain 31 §:ssä. Sen mukaan viranomaisen on huolehdittava asian selvittämisestä. Asianosaisen on tarvittaessa esitettävä selvitys vaatimuksensa perusteista mutta muilta osin selvitysten hankkiminen kuuluu viranomaiselle. Viranomainen voi hallintolain 32—36 §:n nojalla kehottaa hakijaa esittämään lisäselvitystä, asettaa lisäselvityksen esittämiselle määräajan sekä ratkaisuhan sen varalta, että hakija ei esitä pyydettyä lisäselvitystä asetetussa määräajassa. Hallintopäätös on hallintolain 45 §:n mukaan perusteltava ilmoittamalla mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset. Yliopistolakiin ja ammattikorkeakoululakiin sekä maanpuolustuskorkeakoulusta ja poliisiammattikorkeakoulusta annetuissa laeissa säädetään muutoksenhakuoikeudesta valittamalla hallinto-oikeuteen. Oppilaaksi ottamista ja siten tutkintojen tunnustamista koskevaan päätöksen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia (808/2019).

Yleissopimuksen osapuolten velvoitteet. Yleissopimuksen IV osastossa asetetaan yleissopimuksen osapuolille velvoitteita.

IV artikla. Korkeakoulukelpoisuuden antavien tutkintojen tunnustaminen. Yleissopimuksen IV artiklan 1 kappaleen mukaan osapuolet tunnustavat kelpoisuuden antamiseksi korkeakoulujärjestelmäänsä varten sellaiset muiden osapuolten maissa hankitut tutkinnot sekä asiakirjoilla osoitetun tai oikeaksi todistetun aiemmin hankitun osaamisen, jotka täyttävät yleiset vaatimukset kelpoisuudesta kyseisten osapuolten korkeakoulutukseen, jollei voida osoittaa olennaisia eroja kelpoisuutta koskevien yleisten vaatimusten välillä verrattaessa vaatimuksia sen osapuolen maassa, jossa tutkinto on saatu, vaatimuksiin sen osapuolen maassa, jossa tutkinnon tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa toisen osapuolen maassa annetun tutkinnon haltijalle mahdollisuuden saada kyseinen tutkinto arvioituksi.

Suomessa kelpoisuudesta opiskelijaksi korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin säädetään yliopistojen osalta yliopistolain 37 §:ssä, ammattikorkeakouluopintojen osalta ammattikorkeakoululain 25 §:ssä, maanpuolustuskorkeakoulun osalta maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 16 ja 17 §:issä ja poliisiammattikorkeakoulun osalta poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 22 ja 23 §:issä. Ammattikorkeakoulututkintoon, yliopiston ylempään tai alempaan korkeakoulututkintoon sekä tieteelliseen tai taiteelliseen jatkotutkintoon johtaviin opintoihin voidaan ottaa opiskelijaksi henkilö, joka on suorittanut soveltuvan ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin. Vastaava säännös on voimassa myös yliopistojen ammatillisia jatkotutkintoja koskien, mutta se tullaan kumoamaan vuonna 2023, kun yliopistojen ammatillisista jatkotutkinnoista luovutaan. Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin edellytetään lisäksi työkokemusta ja maanpuolustuskorkeakoulun opintoihin on myös muita edellytyksiä kuten terveydentila ja ikäraja. Ulkomailla hankittujen tutkintojen arvioinnin ja tunnustamisen tekevät Suomessa korkeakoulut opiskelijavalintojen yhteydessä. Suomessa IV artiklan 1 kappaleen mukaisena arviointina voidaan pitää perusteltua kielteistä päätöstä opiskelijavalinnassa.

Jos tutkinto antaa oikeuden päästä tutkinnon myöntämän sopimuspuolen oppilaitoksista vain tietyn tyyppisiin korkeakouluihin tai koulutusohjelmiin, muiden sopimuspuolten on IV.3 artiklan mukaan annettava tällaisen tutkinnon suorittaneelle oikeus päästä samankaltaisiin määrättyihin koulutusohjelmiin korkeakoulujärjestelmäänsä kuuluvissa oppilaitoksissa, jollei sopimuspuolten korkea-asteen koulutukseen pääsyä koskevien vaatimusten voida osoittaa eroavan olennaisesti toisistaan. Suomessa ei ole tiedossa tilanteita, joissa tutkinto antaisi oikeuden vain tietyn tyyppisiin jatkokoulutuksiin, mutta otettaessa opiskelija pelkästään oikeustieteen maisterin tutkintoon johtaviin opintoihin soveltuva aiempi tutkinto on oikeusnotarin tutkinto tai sitä vastaava ulkomainen koulutus, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin.

Yleissopimuksen IV artiklan 2 kappaleen mukaan tunnustetuilla tutkinnoilla, jotka on hankittu muilla kuin perinteisillä oppimisen tavoilla, ja joihin sovelletaan vastaavia laadunvarmistusjärjestelmiä, arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa vastaavia perinteisillä oppimistavoilla hankittuja tutkintoja.

Yliopistolain 37 §:n mukaan yliopisto-opintoihin voidaan ottaa opiskelijaksi myös henkilö, jolla yliopisto toteaa muutoin olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet. Vastaava säännös löytyy myös ammattikorkeakoululain 25 §:stä ja maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 16 §:stä. Poliisiammattikorkeakoulusta annetussa laissa ei ole vastaavaa säännöstä, eikä Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijaksi voida ottaa hakijaa, jolla ei ole mitään Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 22 tai 23 §:ssä tarkoitettua koulutusta.

Artiklan 3 kohdan mukaan, jos tutkinto antaa kelpoisuuden ainoastaan tietynlaisiin korkeakouluihin tai korkea-asteen koulutusohjelmiin sen osapuolen maassa, jossa tutkinto on suoritettu,

osapuolet myöntävät tällaisen tutkinnon suorittaneille kelpoisuuden oman korkeakoulujärjestelmänsä vastaaviin tietynlaisiin korkeakouluihin tai korkea-asteen koulutusohjelmiin, jos niitä on olemassa, jollei olennaisia eroja voida osoittaa.

V artikla. Korkeakoulututkintojen tunnustaminen. Yleissopimuksen V artiklan 1 kappaleen mukaan osapuolet tunnustavat toisen osapuolen maassa myönnetyn korkeakoulututkinnon, jollei olennaisia eroja voida osoittaa tutkintojen välillä verrattaessa sitä tutkintoa, jonka tunnustamista haetaan, vastaavaan tutkintoon sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa toisen osapuolen maassa myönnetyn korkeakoulututkinnon suorittaneille mahdollisuuden saada kyseinen tutkinto pyynnöstään arvioituksi.

Suomessa V artiklan 1 kappaleen mukainen arviointi on päätös opiskelupaikan myöntämisestä tai epäämisestä.

Yleissopimuksen V artiklan 2 kappaleen mukaan tunnustetuilla muilla kuin perinteisillä oppimistavoilla hankitut korkeakoulututkinnot, joihin sovelletaan vastaavia laadunvarmistusjärjestelmiä ja jotka katsotaan osaksi osapuolen korkeakoulujärjestelmää, arvioidaan sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa vastaavia perinteisillä oppimistavoilla hankittuja tutkintoja.

Yliopistolain 37 §:n mukaan yliopisto-opintoihin voidaan ottaa opiskelijaksi myös henkilö, jolla yliopisto toteaa muutoin olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet. Vastaava säännös löytyy myös ammattikorkeakoululain 25 §:stä ja maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 16 §:stä. Poliisiammattikorkeakoulusta annetussa laissa ei ole vastaavaa säännöstä, eikä Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijaksi voida ottaa hakijaa, jolla ei ole mitään Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 22 tai 23 §:ssä tarkoitettua koulutusta.

Yleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaan korkeakoulututkinnot, jotka on hankittu kansainväliseen yhteistutkintoon johtavassa, valtionraajat ylittävässä koulutuksessa tai muussa yhteisessä koulutusohjelmassa, joka on toteutettu useammassa kuin yhdessä maassa ainakin yhden näistä ollessa tämän yleissopimuksen osapuoli, arvioidaan sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa yksittäisessä maassa toteutetuissa koulutusohjelmissä hankittuja tutkintoja. Suomessa useammassa maassa yhteistutkintona suoritettu koulutus voidaan huomioida vastaavasti kuin yhdessä maassa suoritettu koulutus, kunhan se jossain näistä maista antaa korkeakoulukelpoisuuden.

Yleissopimuksen V artiklan 4 kappaleen mukaan toisen osapuolen maassa suoritettua korkeakoulututkinnon tunnustamisella toisen osapuolen maassa on ainakin toinen seuraavista vaikutuksista:

a) Se tuottaa tutkinnon suorittaneelle oikeuden hakea opiskelijaksi ottamista korkea-asteen jatkokoulutuksen samoilla edellytyksillä, joita sovelletaan sen osapuolen korkeakoulututkintojen suorittaneisiin, jonka maassa tunnustamista haetaan; ja/tai

b) se tuottaa tutkinnon suorittaneille oikeuden käyttää korkeakoulututkintoon liittyvää tutkintonimikettä sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön säädösten tai määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan. Lisäksi arviointi ja tunnustaminen voivat mahdollistaa työnhaun

sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön säädösten ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan.

Kelpoisuudesta päästä jatkamaan opintoja (esimerkiksi kandidaatin tutkinnosta maisterin tutkintoon taikka maisterin tutkinnosta jatkotutkintoon) säädetään Suomessa yliopistojen osalta yliopistolain 37 §:ssä, ammattikorkeakouluopintojen osalta ammattikorkeakoululain 25 §:ssä, maanpuolustuskorkeakoulun osalta maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 16 ja 17 §:issä ja poliisiammattikorkeakoulun osalta poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 22 ja 23 §:issä. Ammattikorkeakoulututkintoon, yliopiston ylempään tai alempaan korkeakoulututkintoon sekä tieteelliseen tai taiteelliseen jatkotutkintoon johtaviin opintoihin voidaan ottaa opiskelijaksi henkilö, joka on suorittanut soveltuvan ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin. Vastaava säännös on voimassa myös yliopistojen ammatillisia jatkotutkintoja koskien, mutta se tullaan kumoamaan vuonna 2023, kun yliopistojen ammatillisista jatkotutkinnoista luovutaan. Ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin edellytetään lisäksi työkokemusta ja maanpuolustuskorkeakoulun opintoihin on myös muita edellytyksiä kuten terveydentila ja ikäraja. Poliisiammattikorkeakoulussa ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin on työkokemuksen lisäksi muita edellytyksiä, kuten Suomen kansalaisuus, nuhteettomuus ja luotettavuus.

Yleissopimuksen V artiklan 5 kappaleen mukaan, jos toimivaltainen tunnustamisviranomainen voi osoittaa olennaisia eroja tutkintojen välillä verrattaessa sitä tutkintoa, jonka tunnustamista haetaan, vastaavaan tutkintoon sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan, toimivaltainen tunnustamisviranomainen pyrkii selvittämään, onko osittainen tunnustaminen mahdollista. Yliopistolain 37 §:n mukaan yliopisto voi edellyttää, että ylempään korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin opiskelijaksi otettu henkilö suorittaa enintään yhden vuoden opintoja edellyttävän määrän täydentäviä opintoja koulutuksessa tarvittavien valmiuksien saavuttamiseksi.

Yleissopimuksen V artiklan 6 kappaleen mukaan osapuolet voivat asettaa edellytykseksi sellaisten korkeakoulututkintojen tunnustamiselle, jotka on hankittu valtionrajat ylittävässä koulutuksessa tai osapuolen toimivalta-alueella toimivien ulkomaisten oppilaitosten kautta, osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön lainsäädännössä tai määräyksissä olevia erityisiä vaatimuksia tai sen osapuolen kanssa tehtyjä erityisiä sopimuksia, josta nämä oppilaitokset ovat peräisin.

VI artikla. Osittaisten opintojen ja aiemmin hankitun osaamisen tunnustaminen. Yleissopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaan osapuolet voivat korkea-asteen koulutusohjelman loppuun suorittamista tai korkeakouluopintojen jatkamista varten, ottaen huomioon osapuolten kelpoisuutta koskevan lainsäädännön, tunnustaa tarvittaessa toisen osapuolen maassa hankitut asiakirjoilla osoitetut tai oikeaksi todistetut osittaiset opinnot tai asiakirjoilla osoitetun tai oikeaksi todistetun aiemmin hankitun osaamisen, jollei olennaisia eroja voida osoittaa näiden osittaisten opintojen tai aiemmin hankitun osaamisen ja sen korkea-asteen koulutusohjelman osan välillä, jonka osittaiset opinnot tai aiemmin hankittu osaaminen korvaisivat sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa henkilölle, joka on suorittanut tällaiset osittaiset opinnot tai hankkinut aiemmin tällaisen osaamisen toisen osapuolen maassa, mahdollisuuden saada nämä osittaiset opinnot tai aiemman osaamisen pyynnöstään arvioiduksi. Osittaisten opintojen ja aiemman osaamisen arvioinnin suorittaa Suomessa korkeakoulu opiskelijavalinnan tai hyväksilukemisen yhteydessä.

Artiklan 2 kohdan mukaan tunnustetuilla muilla kuin perinteisillä oppimisen tavoilla toteutettujen, vastaavien laadunvarmistusjärjestelmien alaisten ja osaksi osapuolen korkeakoulujärjestelmää katsottujen korkea-asteen koulutusohjelmien asiakirjoilla osoitettu tai oikeaksi todistettu

osittainen suorittaminen arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa perinteisillä oppimisen tavoilla toteutettuja osittaisia opintoja.

Artiklan 3 kohdan mukaan Asiakirjoilla osoitettu tai oikeaksi todistettu korkea-asteen koulutusohjelmien osittainen suorittaminen kansainväliseen yhteistutkintoon johtavassa valtionraajat ylittävässä koulutuksessa tai muussa yhteisessä koulutusohjelmassa, joka on toteutettu useammassa kuin yhdessä maassa ainakin yhden näistä ollessa tämän yleissopimuksen osapuoli, arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa yksittäisessä maassa hankittuja osittaisia opintoja.

Opintojen hyväksilukemisesta säädetään yliopistojen osalta yliopistolain 44 §:ssä. Sen mukaan opiskelija saa tutkintoa tai erikoistumiskoulutusta suorittaessaan yliopiston päätöksen mukaisesti lukea hyväkseen muussa kotimaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa taikka muussa oppilaitoksessa suorittamiaan opintoja sekä korvata tutkintoon tai erikoistumiskoulutukseen kuuluvia opintoja muilla samantasoisilla opinnoilla. Opiskelija saa yliopiston päätöksen mukaisesti lukea hyväkseen sekä korvata tutkintoon tai erikoistumiskoulutukseen kuuluvia opintoja myös muulla tavoin osoitetulla osaamisella.

Ammattikorkeakoulujen osalta hyväksilukemisesta säädetään ammattikorkeakoululain 37 §:ssä, jonka mukaan opiskelija saa tutkintoa tai erikoistumiskoulutusta suorittaessaan ammattikorkeakoulun päätöksen mukaisesti lukea hyväkseen muussa kotimaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa taikka muussa oppilaitoksessa suorittamiaan opintoja sekä korvata tutkintoon tai erikoistumiskoulutukseen kuuluvia opintoja muilla samantasoisilla opinnoilla. Opiskelija saa ammattikorkeakoulun päätöksen mukaisesti lukea hyväkseen sekä korvata tutkintoon tai erikoistumiskoulutukseen kuuluvia opintoja myös muulla tavoin osoitetulla osaamisella. Poliisiammattikorkeakoulun osalta tutkintoa varten aikaisemmin hankitun osaamisen hyväksilukemisesta säädetään vastaavalla tavalla Poliisiammattikorkeakoulusta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä.

EU:n Erasmus+ -ohjelma tukee korkeakoulujen eurooppalaista yhteistyötä ja opiskelijavaihtoa. Ohjelmassa ovat mukana kaikki Suomen yliopistot ja ammattikorkeakoulut. Ohjelmaan sisältyy myös laaja alakohtainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä (ECTS = European Credit Transfer System).

VII artikla. Pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden osittaisten opintojen ja tutkintojen tunnustaminen. Osapuolet toteuttavat valtiosääntönsä, lainsäädäntönsä ja määräystensä mukaisesti koulutusjärjestelmässään tarvittavat ja toteutettavissa olevat toimet kehittääkseen taroituksenmukaiset menettelyt, joilla arvioidaan oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti, täyttävätkö pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt keskeiset vaatimukset korkeakouluihin, korkea-asteen jatkokoulutusohjelmiin hakemista tai työllistymismahdollisuuksien etsimistä varten, myös tapauksissa, joissa toisessa maassa hankittuja osittaisia opintoja, aiemmin hankittua osaamista tai tutkintoja ei voida osoittaa asiakirjojen avulla.

Suomessa pakolaisiin, siirtymään joutuneiden henkilöiden ja pakolaisen asemaan rinnastettavassa asemassa olevien henkilöiden tutkintojen tunnustamiseen sovelletaan samoja säännöksiä kuin muihinkin henkilöihin. Jos tutkintoa ei voida todistaa asiakirjoin, korkeakoulut arvioivat, voidaanko pääsy korkea-asteen koulutukseen taikka jatko-opintoihin myöntää puuttuvista asiakirjoista huolimatta.

VIII artikla. Tietojen antaminen arviointia ja tunnustamista varten. Yleissopimuksen VIII artikla velvoittaa kunkin osapuolen perustamaan läpinäkyvät järjestelmät alueellaan suoritettujen tutkintojen ja oppimistulosten kuvailemiseksi kaikilta osin.

Artiklan mukaista tietojen antamista toteuttavat Suomessa muun muassa korkeakoulut, Kansallinen koulutuksen arviointikeskus Karvi sekä Opetushallitus. Suomen korkeakoulujärjestelmään kuuluvat yliopistot ja ammattikorkeakoulut on lueteltu yliopistolaissa ja ammattikorkeakoululaissa sekä poliisiammattikorkeakoulusta ja maanpuolustuskorkeakoulusta annetuissa laeissa.

Yliopistojen tutkinnoista ja erikoiskoulutuksista annetun valtioneuvoston asetuksen (794/2004) 26 §:n mukaan yliopisto antaa henkilölle, joka on suorittanut yliopistossa tutkinnon tai opintoja, tutkintotodistukseen tai todistukseen erityisesti kansainväliseen käyttöön tarkoitetun liitteen. Liitteessä annetaan riittävät tiedot yliopistosta samoin kuin tutkintotodistuksessa tai todistuksessa tarkoitetuista opinnoista ja opintosuorituksista sekä niiden tasosta ja asemasta koulutusjärjestelmässä. Ammattikorkeakouluista annetun valtioneuvoston asetuksen (1129/2014) 10 §:n mukaan ammattikorkeakoulu antaa henkilölle, joka on suorittanut ammattikorkeakoulussa tutkinnon tai opintoja, tutkintotodistukseen tai todistukseen erityisesti kansainväliseen käyttöön tarkoitetun liitteen. Liitteessä annetaan riittävät tiedot ammattikorkeakoulusta samoin kuin tutkintotodistuksessa tai todistuksessa tarkoitetuista opinnoista ja opintosuorituksista sekä niiden tasosta ja asemasta koulutusjärjestelmässä.

IX artikla. Hakemuksen arviointi. Yleissopimuksen IX artiklan mukaan ensisijainen vastuu asianmukaisten tietojen antamisesta on hakijalla, jonka on annettava nämä tiedot vilpittömässä mielessä. Osapuolet varmistavat, että niiden koulutusjärjestelmään kuuluvat oppilaitokset antavat mahdollisuuksien mukaan, pyydettyessä, kohtuullisessa ajassa ja maksutta asianmukaiset tiedot tutkinnon haltijalle tai sen osapuolen oppilaitokselle tai toimivaltaiselle tunnustamisviranomaiselle, jossa tunnustamista haetaan. Osapuolet varmistavat, että tunnustamista varten arviointeja tekevä elin osoittaa ne syyt, joiden vuoksi hakemus ei täytä vaatimuksia, tai osoittaa, miltä osin on todettu olennaisia eroja.

Suomessa hakemuksen arviointiin eli opiskelijaksi ottamista koskevaan päätökseen sovelletaan hallintolain oikeussuojakeinoja. Hallintolaissa säädetään tietojenantovelvollisuudesta ja velvollisuudesta perustella päätös.

X artikla. Tietojen antaminen toimivaltaisista tunnustamisviranomaisista. Yleissopimuksen X artiklan mukaan kukin osapuoli tekee tämän yleissopimuksen tallettajalle virallisen ilmoituksen niistä toimivaltaisista viranomaisista, jotka tekevät tunnustamisasioita koskevia päätöksiä kyseisen osapuolen toimivalta-alueella. Jos osapuolella on tunnustamisasioissa toimivaltaisia keskusviranomaisia, tämän yleissopimuksen määräykset sitovat niitä välittömästi, ja ne toteuttavat tarvittavat toimet varmistaakseen yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanon kyseisen osapuolen toimivalta-alueella.

Jos toimivalta tunnustamisasioita koskevien päätösten tekemiseen on osapuolen hallinnollisilla yksiköillä, osapuoli toimittaa tallettajalle lyhyen ilmoituksen valtiosääntönsä tilanteesta tai ra-

kenteesta allekirjoittaessaan yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, ja sen jälkeen lyhyen ilmoituksen mahdollisista muutoksista. Tällaisissa tapauksissa kyseisten hallinnollisten yksiköiden toimivaltaiset tunnustamisviranomaiset toteuttavat osapuolen valtiosäännön tilanteen ja rakenteen sallimien mahdollisuuksien mukaan tarvittavat toimet varmistaakseen tämän yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanon osapuolen toimivalta-alueella.

Jos toimivalta tunnustamisasioita koskevien päätösten tekemiseen on yksittäisillä korkeakouluilla tai muilla yksiköillä, osapuolen valtiosäännön tilanteen tai rakenteen mukaan osapuoli tai sen hallinnollinen yksikkö toimittaa tämän yleissopimuksen tekstin näille korkeakouluille tai yksiköille ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet kannustaakseen yleissopimuksen määräysten huomioon ottamiseen ja soveltamiseen myönteisellä tavalla.

Suomessa artiklan mukainen toimivalta kuuluu yliopistoille, ammattikorkeakouluille, mukaan lukien Poliisiammattikorkeakoulu, ja Maanpuolustuskorkeakoululle.

XI artikla. Lisävaatimukset otettaessa opiskelijoita korkea-asteen koulutusohjelmiin. Yleissopimuksen XI artiklan 1 kohdan mukaan jos opiskelijaksi ottaminen yksittäisiin korkea-asteen koulutusohjelmiin edellyttää erityisvaatimusten täyttämistä yleisten kelpoisuusvaatimusten lisäksi, kyseisen osapuolen toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa toisen osapuolen maassa saatujen tutkintojen suorittaneille samat erityisvaatimukset tai arvioida, täyttävätkö toisen osapuolen maassa tutkinnon suorittaneet hakijat vastaavat vaatimukset.

Opiskelijavalinnoissa sovellettavista valintaperusteista päättää yliopistolain 36 §:n mukaan yliopisto, ammattikorkeakoululain 28 §:n mukaan ammattikorkeakoulu ja poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 27 §:n mukaan poliisiammattikorkeakoulu. Maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 14 §:n mukaan opiskelijavalinnassa noudatetaan pääesikunnan määäämiä perusteita ja ulkomaalaiset opiskelijat ottaa Pääesikunta. Artiklan mukaisia erityisvaatimuksia on asetettu muun muassa taidekorkeakoulujen opiskelijavalinnoissa, joissa korkeakoulukelpoisuuden tuottavan tutkinnon lisäksi vaaditaan musiikillisia tai taiteellisia valmiuksia. Erityisvaatimuksia on asetettu myös esimerkiksi ammattikorkeakouluissa pelastusalalla, jonka opiskelijoilta vaaditaan yleisten kelpoisuusvaatimusten ohella rehellisyyttä ja luotettavuutta, nuhteettomuutta, B-ajokorttia, tehtävään sopivaa terveydentilaa ja toimintakykyä sekä että hakija ei käytä tai ole käyttänyt huumausaineita. Artiklan tarkoittamia erityisvaatimuksia on asetettu myös Poliisiammattikorkeakoulun ja maanpuolustuskorkeakoulun opiskelijoille. Kun Poliisiammattikorkeakoulussa suoritettava tutkinto tuottaa kelpoisuuden poliisimiehen virkaan, opiskelijaksi otettavalta edellytetään Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 24 §:n nojalla Suomen kansalaisuutta, nuhteettomuutta ja luotettavuutta sekä poliisin tehtävien edellyttämää terveydentilaa.

Artiklan 2 kohdan mukaan, jos tutkinto antaa sen osapuolen maassa, jossa se on suoritettu, korkeakoulukelpoisuuden ainoastaan yhdistettynä lisätutkintoon, jota edellytetään ennalta tämän kelpoisuuden saamiseksi, muut osapuolet voivat asettaa kelpoisuuden edellytykseksi näiden vaatimusten täyttämisen tai tarjota vaihtoehtoa kyseisten lisävaatimusten täyttämiseksi omissa koulutusjärjestelmissään.

Artiklan 3 kohdan mukaan vaikuttamatta IV artiklan määräysten soveltamiseen voidaan opiskelijaksi ottamista tiettyyn korkeakouluun tai tiettyyn korkeakoulun koulutusohjelmaan rajoittaa tai se voidaan tehdä valikoiden, oikeudenmukaisten ja läpinäkyvien määräysten mukaisesti.

Artiklan 4 kohdan mukaan kyseisen artiklan 3 kohdan osalta opiskelijaksi ottamisen menettelyt on luotava siten, että varmistetaan ulkomaisten tutkintojen arviointi III artiklassa kuvattuja läpinäkyvyyden, oikeudenmukaisuuden ja syrjimättömyyden periaatteita noudattaen.

Suomessa yhdenvertaisuudesta ja syrjintäkiellosta on säädetty perustuslain 6 §:ssä. Opiskelija-valinnan osalta hakijoiden yhdenvertaisuudesta on säädetty yliopistolain 36 §:ssä, ammattikorkeakoululain 28 §:ssä, maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 14 §:ssä ja poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 27 §:ssä, joiden mukaan hakijoihin on sovellettava yhdenmukaisia valintaperusteita. Tutkintojen tunnustamiseen sovelletaan myös hallintolakia ja yhdenvertaisuuslain syrjintäkieltoa. Yhdenvertaisuuslain 11 §:n erilaisen kohtelun oikeuttamisperusteita ei voida käyttää kun on kyse koulutuksen saamisesta.

Artiklan 5 kohdan mukaan vaikuttamatta IV artiklan määräysten soveltamiseen voi opiskelijaksi ottaminen tiettyyn korkeakouluun perustua siihen edellytykseen, että tutkinnon haltija osoittaa riittävää kyseisen korkeakoulun opetuskielen tai -kielten taitoa tai muiden määriteltyjen kielten taitoa.

Suomessa valintaperusteista päättäessään yliopistot ja ammattikorkeakoulut voivat päättää myös kielitaitoa koskevista kelpoisuusvaatimuksista. Yliopistolain 36 §:n mukaan yliopistot voivat jonkin kieliryhmän koulutustarpeen turvaamiseksi rajoitetusti poiketa yhdenmukaisista valintaperusteista.

Artiklan 6 kohdan mukaan korkea-asteen koulutusohjelmien opiskelijaksi ottamista varten osapuolet voivat asettaa edellytykseksi niiden toimivalta-alueella toimivien ulkomaisten oppilaitosten antamien tutkintojen tunnustamiselle sellaisia erityisvaatimuksia, joita on osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön lainsäädännössä ja määräyksissä, tai näiden oppilaitosten alkuperämaana olevan osapuolen kanssa tehtyjä erityisiä sopimuksia.

Täytäntöönpanorakenteet ja yhteistyö. Yleissopimuksen V osasto sisältää sopimuksen täytäntöönpanoa ja yhteistyötä koskevat määräykset.

XII artikla. Artikla sisältää määräyksiä yleissopimuksen täytäntöönpanorakenteista.

XIII artikla. Kansalliset täytäntöönpanorakenteet. Yleissopimuksen XIII artiklan mukaan korkeakoulututkintojen tunnustamisen helpottamiseksi osapuolet sitoutuvat panemaan tämän yleissopimuksen täytäntöön asianmukaisten organisaatioiden, kuten kansallisten tiedotuskeskusten tai vastaavien yksiköiden, avulla. Kukin osapuoli ilmoittaa osapuolten hallitustenvälisen kokouksen sihteeristölle kansalliset täytäntöönpanorakenteensa ja niiden mahdolliset muutokset. Kansallisten täytäntöönpanorakenteiden tulisi muodostaa verkostoja ja osallistua niihin aktiivisesti.

Suomen edustajana ja Suomen kansallisena tiedotuskeskuksena ENIC (European Network of Information Centres) - ja NARIC (National Academic Recognition Information Centres) -tiedonvaihtoverkostoissa toimii Opetushallitus. Näiden verkostojen toimijat tiedottavat korkeakoulujärjestelmistä ja -tutkinnoista, tutkintojen tunnustamisesta sekä hyvistä tunnustamiskäytännöistä. Pohjoismaiset ENIC- ja NARIC-toimistot muodostavat pohjoismaisen Nordic National Recognition Information Centres (NORRIC) -verkoston. Opetushallituksen verkkosivuilla

on saatavilla sopimuksen edellyttämää tietoa. Lisäksi on mahdollisuus lähettää yksilöllisiä tietopyyntöjä sähköpostilla. Globaalin tutkintojen tunnustamissopimuksen voimaantulo edistää vastaavien tiedonvaihtoyksiköiden perustamista Euroopan ulkopuolisissa maissa, sekä kehittää edelleen myös Euroopan ulkopuolista verkostotoimintaa ja helpottaa tiedonsaantia Euroopan ulkopuolelta.

XIV artikla. Kansallisten täytäntöönpanorakenteiden verkostot. Yleissopimuksen XIV artiklan mukaan osapuolten hallitustenvälisen kokouksen tuella muodostetaan osapuolten kansallisten täytäntöönpanorakenteiden verkostot, joiden avulla ylläpidetään tämän yleissopimuksen täytäntöönpanoa käytännössä ja avustetaan siinä. Verkostot tarjoavat osapuolille pyynnöstä tietojenvaihtoa, valmiuksien kehittämistä ja teknistä tukea. Verkostot pyrkivät vahvistamaan tämän yleissopimuksen mukaista alueidenvälistä yhteistyötä ja ylläpitävät yhteyksiä osapuolten hallitustenväliseen kokoukseen. Osapuolet voivat osallistua olemassa oleviin alueellisten tunnustamissopimusten perusteella perustettuihin alueellisiin verkostoihin tai luoda uusia verkostoja. Osallistuminen olemassa oleviin alueellisiin verkostoihin edellyttää asianomaisten alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden suostumusta.

XV artikla. Osapuolten hallitustenvälinen kokous. Yleissopimuksen XV artiklassa perustetaan osapuolten hallitustenvälinen kokous, jäljempänä ”kokous”. Kokous koostuu kaikkien yleissopimuksen osapuolten edustajista. Kokous kokoontuu varsinaisiin istuntoihin vähintään joka toinen vuosi. Kokous edistää kyseisen yleissopimuksen soveltamista ja valvoo sen täytäntöönpanoa antamalla suosituksia, julistuksia, hyvien käytäntöjen malleja tai tarkoituksenmukaisia täydentäviä julkaisuja maailmanlaajuisesti tai alueiden välisellä tasolla.

Loppulausekkeet

Yleissopimuksen VI osaston artikkelit ovat pääosin tavanomaisia UNESCO:n yleissopimuksiin liitettäviä määräyksiä.

Yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kahdeskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, mutta ainoastaan niiden osapuolten osalta, jotka ovat tallettaneet ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä tai ennen sitä. Yleissopimus tulee voimaan muiden osapuolten osalta kolmen kuukauden kuluttua ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta.

Kyseinen yleissopimus on tehty arabian, englannin, espanjan, kiinan, ranskan ja venäjän kielellä, kaikkien kuuden tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset.

7 Voimaantulo

Yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kahdeskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, mutta ainoastaan niiden osapuolten osalta, jotka ovat tallettaneet ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä tai ennen sitä. Muiden osapuolten osalta yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta.

Syyskuuhun 2022 mennessä seitsemäntoista maata on ratifioinut sopimuksen. Voimaantulokynnys ei ole vielä täyttynyt.

Ehdotetaan, että esitykseen sisältyvä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti sopimuksen voimaantulon kanssa.

8 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus

Ahvenanmaan itsehallintolain (1991/1144) 18 §:n 14 kohdan mukaan Ahvenanmaan maakunnalla on lainsäädäntövalta mm. opetusta koskevissa asioissa. Opetusta koskevat asiat kattavat korkeakoulututkintojen tunnustamisen. Sopimuksen määräykset kuuluvat kokonaisuudessaan Ahvenanmaan maakunnan toimivaltaan.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan, sopimuksen voimaansaattamissäädökselle on tarpeen saada Ahvenanmaan maakuntapäivien hyväksyntä Ahvenanmaan itsehallintolain 59 §:n 1 momentin mukaisesti.

9 Toimeenpano ja seuranta

Sopimuksen seurantaan perustetaan artiklan XV mukaan osapuolten hallitustenvälinen kokous, joka kokoontuu vähintään kahden vuoden välein.

10 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset siitä riippumatta, onko määräys ristiriidassa tai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa. Valtiosopimuksen tai muun kansainvälisen velvoitteen määräys on luettava lainsäädännön alaan, jos määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla, jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä taikka jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla (esimerkiksi PeVL 11/2000 vp, PeVL 12/2000 vp ja PeVL 45/2000 vp). Perustuslakivaliokunnan edellä mainitun käytännön valossa yleissopimuksessa on määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan.

Yleissopimuksen I artiklassa määritellään yleissopimuksen soveltamisalan kannalta keskeiset käsitteet. Käsitteitä määrittävät sopimusmääräykset vaikuttavat välillisesti sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten tulkintaan ja soveltamiseen ja kuuluvat siten lainsäädännön alaan (esimerkiksi PeVL 6/2001 vp).

Edellä tämän esityksen kohdassa 6 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön on selvitetty yksityiskohtaisesti yleissopimusten määräysten suhdetta Suomen lainsäädäntöön. Kyseisen esityksen perusteella yleissopimuksen III osaston korkeakoulututkinnon tunnustamisen perusperiaatteita koskeva III artikla sisältää määräyksiä, joista Suomessa on voimassa lain säännöksiä. Vastaavasti Suomessa on voimassa lain säännöksiä yleissopimuksen IV osaston IV artiklaan sisältyvistä määräyksistä, jotka koskevat korkeakoulukelpoisuuden antavien tutkintojen tunnustamista, V artiklan määräyksistä, jotka koskevat korkeakoulututkintojen tunnustamista sekä VI artiklan määräyksiä, jotka koskevat osittaisten opintojen ja aiemmin hankitun osaamisen tunnustamista.

Edellä olevan lisäksi yleissopimuksen tutkintojen tunnustamista ja arviointimenettelyä koskevat määräykset liittyvät myös perustuslain 6 §:ssä turvattuun yhdenvertaisuusperiaatteeseen (yleissopimuksen III artiklan 1 kappaleen 3 kohta) ja noudatettujen menettelyjen osalta oikeusturvaa koskevaan 21 §:ään. Perustuslain 6 §:n 2 momentin mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Lisäksi 21 §:n 2 momentissa turvataan lailla käsittelyn julkisuus, oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet.

Yleissopimuksen III artiklan 2 kohdan mukaan tutkintojen tunnustamisen olisi oltava läpinäkyvää, oikeudenmukaista, oikea-aikaista ja syrjimätöntä kunkin osapuolen sääntöjen ja määräysten mukaisesti, ja sen olisi oltava kustannuksiltaan kohtuullista. Artiklan 3 kappaleen mukaan tunnustamispäätökset perustuvat luottamukseen, selviin perusteisiin sekä oikeudenmukaisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin menettelyihin, ja niissä korostetaan sitä perustavaa merkitystä, joka on tasapuolisella kelpoisuudella korkeakoulutukseen julkishyödykkeenä, joka voi tuoda työllistymismahdollisuuksia.

Tutkintojen tunnustamiseen ja arviointiin liittyvään menettelyyn sovelletaan myös hallintolakia. Hallintoasian selvittämiselvällisyydestä ja selvitysten hankkimisvastuusta on säädetty hallintolain 31 §:ssä. Sen mukaan viranomaisen on huolehdittava asian selvittämisestä. Asianosaisen on tarvittaessa esitettävä selvitys vaatimuksensa perusteista mutta muilta osin selvitysten hankkiminen kuuluu viranomaiselle. Hallintopäätös on hallintolain 45 §:n mukaan perusteltava ilmoittamalla mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset. Yliopistolakiin ja ammattikorkeakoululakiin sekä maanpuolustuskorkeakoulusta ja poliisiammattikorkeakoulusta annetuissa laeissa säädetään muutoksenhakuoikeudesta valittamalla hallinto-oikeuteen. Oppilaaksi ottamista ja siten tutkintojen tunnustamista koskevaan päätöksen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia (808/2019).

Menettelyyn liittyy oikaisu- tai muutoksenhakumahdollisuus. Opiskelijaksi ottamista koskevaan päätökseen voi hakea kirjallista oikaisua yliopistolain 82 §:n, ammattikorkeakoululain 57 §:n, maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 33 §:n ja poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 46 §:n perustella. Oikaisumenettelyssä annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Opintosuoritusten hyväksilukemista koskevaan korkeakoulun päätökseen haetaan kirjallisesti tai suullisesti oikaisua yliopistolain 82 §:n, ammattikorkeakoululain 57 §:n mukaan. Oikaisuopyynnön johdosta tehtyyn päätökseen saa vaatia oikaisua tutkintolautakunnalta tai muulta siihen tehtävään määrättyä toimielimeltä 14 päivän kuluessa siten kuin hallintolaissa säädetään. Maanpuolustuskorkeakoulun tekemään opintojen hyväksilukua koskevaan päätökseen saa maanpuolustuskorkeakoulusta annetun lain 33 §:n mukaan hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen voi hakea muutosta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) mukaisesti. Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 34 §:n mukaan opintojen hyväksilukemiseen tyytymätön opiskelija voi pyytää 14 päivän kuluessa kirjallisesti oikaisua opintojen hyväksilukemisen ratkaisseelta opettajalta. Opiskelija, joka on tyytymätön opettajan päätökseen, voi hakea siihen kirjallisesti oikaisua Poliisiammattikorkeakoulun tutkintolautakunnalta 14 päivän kuluessa. Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain 46 §:n 3 mukaan Poliisiammattikorkeakoulun tutkintolautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Koska sopimus ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, sopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänten enemmistöllä ja ehdotus sen voimaansaattamislainsäädännön tavallisen lain säätämisyksessä.

1. ponsi

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että eduskunta hyväksyisi korkeakoulututkintojen tunnustamisesta Pariisissa 25.11.2019 Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus- tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokouksen päätöksellä 40 C/päätöslauselma 85 hyväksytyn maailmanlaajuisen yleissopimuksen.

2. ponsi

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehdystä maailmanlaajuisesta yleissopimuksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Korkeakoulututkintojen tunnustamisesta Pariisissa 25. päivänä marraskuuta 2019 Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus- tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokouksen päätöksellä 40 C/päätöslauselma 85 hyväksytyn maailmanlaajuisen yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Yleissopimuksen muiden kuin lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 10.11.2022

Pääministeri

Sanna Marin

Tiede- ja kulttuuriministeri Petri Honkonen

MAAILMANLAAJUINEN YLEISSOPIMUS KORKEAKOULUTUTKINTOJEN TUNNUSTAMISESTA

Johdanto-osa

Yhdistyneiden kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokous, joka kokoontui 40. istunnossaan Pariisissa 12 päivästä 27 päivään marraskuuta 2019 ja joka

toimii yhteisestä tahdosta vahvistaa osapuolten välisiä koulutukseen, maantieteeseen, kulttuuriin ja tieteeseen liittyviä sekä humanitaarisia ja sosiaalis-taloudellisia siteitä ja tehostaa alueiden välistä vuoropuhelua sekä tunnustamismenetelmiensä ja käytäntöjensä keskinäistä jakamista,

palauttaa mieliin Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön (UNESCO) perussäännön, jonka mukaan ”järjestön tarkoituksena on myötävaikuttaa rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseen edistämällä kansojen välistä yhteistyötä kasvatuksen, tieteen ja kulttuurin avulla”,

on tietoinen vuonna 1945 hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan, vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, vuonna 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen ja sen vuoden 1967 pöytäkirjan, vuonna 1954 tehdyn valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, vuonna 1960 tehdyn UNESCO:n yleissopimuksen syrjinnän vastustamiseksi opetuksen alalla ja erityisesti sen 4a artiklan, vuonna 1966 tehdyn taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä vuonna 1989 teknisestä ja ammattikoulutuksesta tehdyn UNESCO:n yleissopimuksen määräyksistä,

on tietoinen vuonna 1993 annetusta korkeakouluopintojen ja -tutkintojen tunnustamista koskevasta UNESCO:n suosituksesta;

GLOBAL CONVENTION ON THE RECOGNITION OF QUALIFICATIONS CONCERNING HIGHER EDUCATION

Preamble

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 12 to 27 November 2019 at its 40th session,

Inspired by a common will to strengthen educational, geographical, humanitarian, cultural, scientific and socioeconomic ties between States Parties, and to enhance dialogue between regions and the sharing of their recognition instruments and practices,

Recalling the Constitution of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), which stipulates that “the purpose of the Organization is to contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture”,

Mindful of the provisions of the Charter of the United Nations of 1945, the Universal Declaration of Human Rights of 1948, the Convention relating to the Status of Refugees of 1951 and its Protocol of 1967, the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 1954, the UNESCO Convention against Discrimination in Education of 1960 and in particular its Article 4a, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the UNESCO Convention on Technical and Vocational Education of 1989,

Mindful of the UNESCO Recommendation on the Recognition of Studies and Qualifications in Higher Education of 1993; the UNESCO Recommendation concerning the

vuonna 1997 annetusta korkeakoulujen opetushenkilöstön asemaa koskevasta UNESCO:n suosituksesta; vuonna 2007 annetusta Yhdistyneiden kansakuntien julistuksesta alkuperäiskansojen oikeuksista; ja vuonna 2017 annetusta tiedettä ja tieteen tutkijoita koskevasta UNESCO:n suosituksesta,

noijautuu UNESCO:n alueellisiin yleissopimuksiin korkeakoulututkintojen tunnustamisesta,

vahvistaa, että osapuolilla on velvollisuus edistää osallistavaa ja tasapuolista, hyvälaatuista koulutusta kaikilla tasoilla sekä elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia kaikille,

on tietoinen kansainvälisen yhteistyön lisäntymisestä korkeakoulutuksessa, opiskelijoiden, työntekijöiden, ammattihenkilöiden, tutkijoiden ja korkeakoulujen opettajien liikkuvuudesta, tieteellisen tutkimuksen muutoksista sekä opetuksen ja oppimisen erilaisista tavoista, menetelmistä, kehityskuluista ja uudistuksista,

katsoo sekä julkisten että yksityisten oppilaitosten tarjoaman korkeakoulutuksen julkishyödykkeeksi ja julkiseksi velvollisuudeksi, ja tiedostaa tarpeen ylläpitää ja suojella akateemisen vapauden ja korkeakoulujen itsemääräämisoikeuden periaatteita,

on vakuuttunut siitä, että korkeakoulututkintojen kansainvälinen tunnustaminen helpottaa yhteistoiminnallista oppimista ja tiedon kehittämistä oppijoiden ja oppimisen, korkeakoulujen opettajien, tieteellisen tutkimuksen ja tutkijoiden sekä työntekijöiden ja ammattihenkilöiden liikkuvuuden avulla ja että se tehostaa kansainvälistä yhteistyötä korkeakoulutuksen alalla,

kunnioittaa osapuolten kulttuurista moninaisuutta, kuten muun muassa korkeakoulutuksen koulutusperinteiden ja arvojen eroavuuksia,

tahtoo vastata tarpeeseen saada korkeakoulututkintojen tunnustamista koskeva maailmanlaajuinen yleissopimus, joka täy-

Status of Higher-Education Teaching Personnel of 1997; the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples of 2007; and the UNESCO Recommendation on Science and Scientific Researchers of 2017,

Building on the UNESCO regional conventions on the recognition of qualifications concerning higher education,

Reaffirming the States Parties' responsibility to promote inclusive and equitable quality education at all levels and lifelong learning opportunities for all,

Conscious of increasing international cooperation in higher education, of the mobility of students, workers, professionals, researchers and academics, of changes in scientific research, and of the different modes, methods, developments and innovations in teaching and learning,

Considering higher education, provided by both public and private institutions, as a public good and a public responsibility, and being aware of the need to uphold and protect the principles of academic freedom and of the autonomy of higher-education institutions,

Convinced that the international recognition of qualifications concerning higher education will facilitate interdependent learning and knowledge development via the mobility of learners and learning, academics, scientific research and researchers, and workers and professionals and will enhance international cooperation in higher education,

Respecting the cultural diversity among the States Parties, including, inter alia, differences in educational traditions and in the values of higher education,

Desiring to respond to the need for a global convention on the recognition of qualifications concerning higher education to complement the UNESCO regional conventions on

dentää UNESCO:n alueellisia yleissopimuksia korkeakoulututkintojen tunnustamisesta ja vahvistaa näiden sopimusten yhteenkuuluvuutta,

on vakuuttunut tarpeesta löytää yhteiset, käytännölliset ja läpinäkyvät ratkaisut tunnustamiskäytäntöjen parantamiseksi maailmanlaajuisesti,

on vakuuttunut siitä, että tämä yleissopimus edistää kansainvälistä liikkuvuutta, oikeudenmukaisiin ja läpinäkyviin tunnustamismenettelyihin liittyvää viestintää ja yhteistyötä sekä korkeakoulutuksen laadunvarmistusta ja akateemista rehellisyyttä maailmanlaajuisesti,

hyväksyy tämän yleissopimuksen tänä 25 päivänä marraskuuta 2019.

the recognition of qualifications concerning higher education, and to enhance the cohesion between them,

Convinced of the need to find common, practical and transparent solutions to improve recognition practices globally,

Convinced that this Convention will promote international mobility, as well as communication and cooperation regarding fair and transparent procedures for recognition, and quality assurance and academic integrity in higher education at a global level,

Adopts this Convention on this twenty-fifth day of November 2019.

I OSASTO.

TERMIEN MÄÄRITELMÄT

I artikla

Tässä yleissopimuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

Aiemmin hankittu osaaminen: kokemus, tiedot, taidot, asenteet ja kyvyt, jotka henkilö on omaksunut virallisen tai epävirallisen oppimisen tai arkioppimisen tuloksena, arvioituina suhteessa tiettyyn oppimistulosten, tavoitteiden tai vaatimusten kokonaisuuteen

Alue: jokin niistä maantieteellisistä alueista, jotka UNESCO on määritellyt alueiksi järjestön alueellisen toiminnan harjoittamista varten, eli Aasia ja Tyynenmeren maat, Afrikka, arabimaat, Eurooppa sekä Latinalainen Amerikka ja Karibian maat

Alueelliset tunnustamissopimukset: UNESCO:n yleissopimukset korkeakoulututkintojen tunnustamisesta kullakin UNESCO:n alueella, mukaan lukien yleissopimus korkeakouluopintojen, -todistusten ja -tutkintojen tunnustamisesta Välimereen rajoittuvissa arabimaissa ja Euroopan maissa

SECTION I.

DEFINITION OF TERMS

Article I

For the purposes of this Convention, the following definitions shall apply:

Access (to higher education): the right provided to any individual holding a qualification to apply and be considered for admission to a level of higher education

Admission (to higher-education institutions and programmes): the act of, or system for, allowing qualified applicants to pursue higher education at a given institution and/or in a given programme

Applicant:

a) an individual submitting to the competent recognition authority a qualification, partial studies, or prior learning for assessment and/or recognition; or

b) an entity acting with consent on behalf of an individual

Arkioppiminen: oppiminen, joka tapahtuu virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella ja joka on tuloksena työhön, perheeseen, paikallisyhteisöön tai vapaa-aikaan liittyvästä toiminnasta jokapäiväisessä elämässä

Arviointi: toimivaltaisen tunnustamisviranomaisen tekemä arvio hakijan tutkinnoista, osittaisista opinnoista tai aiemmin hankitusta osaamisesta

Elinikäinen oppiminen: prosessi, joka viittaa kaikkeen oppimistoimintaan, sekä viralliseen oppimiseen että epäviralliseen ja arkioppimiseen, ja käsittää koko eliniän ja jonka tavoitteena on parantaa ja kehittää ihmisen valmiuksia, tietoja, taitoja, asenteita ja kykyjä

Epävirallinen oppiminen: työelämää painottavissa ja viralliseen koulutusjärjestelmään kuulumattomissa puitteissa saavutettu oppiminen

Hakija:

a) henkilö, joka esittää tutkinnon, osittaiset opinnot tai aiemmin hankitun osaamisen toimivaltaisen tunnustamisviranomaisen arvioitavaksi ja/tai tunnustettavaksi; tai

b) henkilön suostumuksella hänen puolestaan toimiva tah

Hallinnolliset yksiköt: tämän yleissopimuksen osapuolen aluetason toimivaltaa käyttävät viralliset yksiköt, kuten provinssit, osavaltiot, maakunnat tai kantonit, tämän yleissopimuksen XX artiklan, Liittovaltioiden tai muiden kuin yhtenäisvaltioiden valtiösääntöjärjestelmät, b alakohdan mukaisesti

Kansainvälinen yhteistutkinto: yksi valtionrajat ylittävän koulutuksen tutkintomuoto; yksittäinen tutkinto, jonka kaksi tai useampi, useampaan kuin yhteen maahan kuuluva korkeakoulu tunnustaa ja/tai virallis-

Assessment: the evaluation of an applicant's qualifications, partial studies, or prior learning by a competent recognition authority engaged in the evaluation of qualifications

Competent authority: an individual or entity that has the authority, capacity, or legal power to perform a designated function

Competent recognition authority: an entity which, in accordance with the laws, regulations, policies, or practices of a State Party, assesses qualifications and/or makes decisions on the recognition of qualifications

Constituent units: official entities of a State Party to this Convention at the level of subnational jurisdictions, such as provinces, states, counties, or cantons, in accordance with Article XX b), Federal or Non-Unitary Constitutional Systems, of this Convention

Cross-border education: all modes of educational delivery which involve the movement of people, knowledge, programmes, providers and curriculum across States Parties' borders, including, but not limited to, quality-assured international joint degree programmes, cross-border higher education, transnational education, offshore education and borderless education

Displaced person: an individual forced to move from his or her locality or environment and occupational activities to another locality or environment

Formal education system: a State Party's education system, including all officially recognized entities with responsibility for education, as well as public and private education institutions at all levels recognized by a

taa ja antaa yhdessä yhtenäisen, koordinoitun ja yhteisesti tarjotun ohjelman suorittamisen jälkeen

Kelpoinen hakija: henkilö, joka täyttää tarvittavat edellytykset ja jonka katsotaan voivan hakea opiskelijaksi ottamista korkeakoulutukseen

Kelpoisuus (korkea-asteen koulutukseen): tutkinnon suorittaneen henkilön oikeus hakea opiskelijaksi ottamista jollekin korkeakoulutuksen tasolle ja tulla otetuksi huomioon opiskelijoita otettaessa

Korkea-asteen koulutusohjelma: toisen asteen jälkeinen koulutusohjelma, jonka osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön toimivaltainen viranomainen on tunnustanut kuuluvan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön korkeakoulujärjestelmään ja jonka onnistuneesti suoritettuaan opiskelija saa korkeakoulututkinnon

Korkeakoulu: korkeakoulutusta tarjoava laitos, jonka osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön toimivaltainen viranomainen on tunnustanut kuuluvan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön korkeakoulujärjestelmään

Korkeakoulutus: kaikenlaiset toisen asteen jälkeiset koulutusohjelmat tai kurssit - kokonaisuudet, jotka osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön toimivaltaiset viranomaiset ovat tunnustaneet kuuluvan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön korkeakoulujärjestelmään

Laadunvarmistus: jatkuva prosessi, jonka avulla yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen arvioi korkeakoulujärjestelmän, korkeakoulun tai korkea-asteen koulutusohjelman laatua varmistaakseen sidosryhmille, että hyväksyttävää koulutusta koskevia vaatimuksia ylläpidetään ja kehitetään jatkuvasti

State Party's competent authorities and authorized thereby to deliver instruction and other education-related services

Formal learning: learning derived from activities within a structured learning setting, leading to a formal qualification, and provided by an education institution recognized by a State Party's competent authorities and authorized thereby to deliver such learning activities

Higher education: all types of study programmes or sets of courses of study at the post-secondary level which are recognized by the competent authorities of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system

Higher-education institution: an establishment providing higher education and recognized by a competent authority of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system

Higher-education programme: a post-secondary programme of study recognized by the competent authority of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system and the successful completion of which provides the student with a higher-education qualification

Informal learning: learning which occurs outside the formal education system and which results from daily life activities related to work, family, local community, or leisure

International joint degree: a type of cross-border education degree; a single degree recognized and/or authorized and conferred jointly upon completion of an integrated, coordinated and jointly offered programme, by two or more higher education institutions belonging to more than one country

Liikkuvuus: henkilöiden fyysinen tai virtuaalinen liikkuminen maansa ulkopuolella opintoja, tutkimusta, opettamista tai työskentelyä varten

Muut kuin perinteiset oppimisen tavat: sellaiset viralliset, epäviralliset ja arkioppimiseen perustuvat koulutusohjelmien toteuttamisjärjestelmät ja oppimistoiminnot, jotka eivät ensisijaisesti perustu kasvokkaiseen vuorovaikutukseen opettajan ja oppijan välillä

Olellaiset erot: ulkomaisen tutkinnon ja osapuolen antaman tutkinnon väliset merkitävät eroavuudet, jotka hyvin todennäköisesti estäisivät hakijaa menestymästä halutussa toiminnassa, kuten, mutta ei yksinomaan, jatko-opinnoissa, tutkimustoiminnassa tai työllistymismahdollisuuksissa

Opiskelijaksi ottaminen (korkeakouluihin ja korkea-asteen koulutusohjelmiin): kelpoisten hakijoiden hyväksyminen osallistumaan tiettyssä oppilaitoksessa ja/tai tiettyssä ohjelmassa annettavaan korkeakoulutukseen tai tällaisen opiskelijaksi ottamisen järjestelmä

Oppimistulokset: tiedot ja taidot, jotka oppija on omaksunut käytyään läpi oppimisprosessin

Osittainen tunnustaminen: sellaisen täysimittaisen ja suoritettun tutkinnon osittainen tunnustaminen, jota ei voida tunnustaa kaikilta osiltaan, koska toimivaltainen tunnustamisviranomainen on todennut olennaisia eroja

Osittaiset opinnot: arvioitu korkea-asteen koulutusohjelman osa, joka osoittaa merkitävää tietojen, taitojen, asenteiden ja kykyjen omaksumista, vaikkei se olekaan täysimittainen koulutusohjelma

Learning outcomes: a learner's acquired knowledge and skills upon completion of a learning process

Lifelong learning: a process which refers to all learning activities, whether formal, non-formal, or informal, covers the entire lifespan and has the aim of improving and developing human capacities, knowledge, skills, attitudes and competencies

Mobility: the physical or virtual movement of individuals outside their country for the purpose of studying, researching, teaching, or working

Non-formal learning: learning achieved within an education or training framework which places an emphasis on working life and which does not belong to the formal education system

Non-traditional learning modes: formal, non-formal and informal mechanisms for the delivery of educational programmes and learning activities not primarily relying on face-to-face interaction between the educator and the learner

Partial recognition: the partial recognition of a full and completed qualification which cannot be fully recognized on account of the demonstration of substantial differences by a competent recognition authority

Partial studies: any part of a higher-education programme which has been evaluated and, while not a complete programme in itself, represents a significant acquisition of knowledge, skills, attitudes and competencies

Siirtymään joutunut henkilö: henkilö, joka on joutunut siirtymään asuinpaikkakunnaltaan tai elinympäristöstään ja ammattitoiminnastaan toiselle asuinpaikkakunnalle tai toiseen elinympäristöön

Toimivaltainen tunnustamisviranomaisen: taho, joka arvioi tutkintoja ja/tai tekee päätöksiä tutkintojen tunnustamisesta osapuolen lainsäädännön, määräysten, toimintaperiaatteiden tai käytäntöjen mukaisesti

Toimivaltainen viranomainen: luonnollinen henkilö tai taho, jolla on toimivalta, kelpoisuus tai oikeudellinen valtuus suorittaa määritelly tehtävä

Tunnustaminen: virallinen vahvistus, jonka toimivaltainen tunnustamisviranomaisen antaa ulkomailla suoritetusta tutkinnosta, osittaisista opinnoista tai aiemmin hankitusta osaamisesta ja akateemisesta tasosta tarkoituksena antaa hakijalle muun muassa, mutta ei yksinomaan,

- a) oikeus hakea opiskelijaksi ottamista korkeakoulutukseen; ja/tai
- b) mahdollisuus etsiä töitä

Tutkinto:

a) Korkeakoulututkinto: toimivaltaisen viranomaisen myöntämä tutkinto, joka osoittaa joko korkea-asteen koulutusohjelman suorittamisen tai, aiemmin hankitun osaamisen tunnustamisen, jos sitä sovelletaan

b) Korkeakoulukelpoisuuden antava tutkinto: toimivaltaisen viranomaisen myöntämä tutkinto, joka on osoituksena koulutusohjelman suorittamisesta tai aiemmin hankitun osaamisen tunnustamisesta, sikäli kuin

Prior learning: the experience, knowledge, skills, attitudes and competencies which an individual has acquired as a result of formal, non-formal, or informal learning, assessed against a given set of learning outcomes, objectives, or standards

Qualification:

a) Higher-education qualification: any degree, diploma, certificate, or award issued by a competent authority and attesting the successful completion of a higher-education programme or the validation of prior learning, where applicable

b) Qualification giving access to higher education: any degree, diploma, certificate, or award issued by a competent authority and attesting the successful completion of an education programme or the validation of prior learning, where applicable, and giving the holder of the qualification the right to be considered for admission to higher education

Qualified applicant: an individual who has fulfilled relevant criteria and is considered eligible to apply for admission to higher education

Qualifications framework: a system for the classification, publication and organization of quality-assured qualifications according to a set of criteria

Quality assurance: an ongoing process by which the quality of a higher-education system, institution, or programme is assessed by the competent authority/authorities to assure stakeholders that acceptable educational standards are continuously being maintained and enhanced

sovellettavissa, ja joka antaa tutkinnon haltijalle oikeuden tulla otetuksi huomioon otettaessa opiskelijoita korkeakoulutukseen

Tutkintojen viitekehys: järjestelmä laadunvarmistettujen tutkintojen luokittelumiseksi, julkaisemiseksi ja järjestämiseksi tiettyjen perusteiden mukaan

Recognition: a formal acknowledgment by a competent recognition authority of the validity and academic level of a foreign education qualification, of partial studies, or of prior learning for the purpose of providing an applicant with outcomes including, but not limited to:

- a) the right to apply for admission to higher education; and/or
- b) the possibility to seek employment opportunities

Vaatimukset:

a) Yleiset vaatimukset: edellytykset, jotka on täytettävä kelpoisuuden saamiseksi korkeakoulutukseen tai jollekin sen tasolle tai tietyn korkeakoulututkinnon saamiseksi

b) Erityisvaatimukset: edellytykset, jotka on täytettävä yleisten vaatimusten lisäksi tullaan otetuksi opiskelijaksi tietyn alan korkeasteen koulutusohjelmaan tai suorittaakseen tietyn korkeakoulututkinnon yksittäiseltä opiskelualalta

Region: any one of the areas identified in accordance with the UNESCO definition of regions with a view to the execution by the Organization of regional activities, namely, Africa, Arab States, Asia and the Pacific, Europe, and Latin America and the Caribbean

Valtionraajat ylittävä koulutus: kaikki koulutuksen antamisen tavat, joihin liittyy ihmisten, tiedon, ohjelmien, koulutuksen antajien ja opetussuunnitelmien liikkumista osapuolten valtionrajojen yli ja joihin kuuluvat muun muassa, mutta eivät yksinomaan, laadunvarmistetut kansainväliset yhteistutkinto-ohjelmat ja tarjoajavaltion ulkopuolella toteutettava koulutus

Regional recognition conventions: the UNESCO conventions on the recognition of qualifications concerning higher education in each of the UNESCO regions, including the Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in the Arab and European States bordering on the Mediterranean

Virallinen koulutusjärjestelmä: osapuolen koulutusjärjestelmä, mukaan lukien kaikki virallisesti tunnustetut koulutuksesta vastaavat yksiköt, sekä kaikkien tasojen julkiset ja yksityiset oppilaitokset, jotka osapuolen toimivaltaiset viranomaiset ovat tunnustaneet ja jotka on siten valtuutettu antamaan opetusta ja muita koulutukseen liittyviä palveluja

Requirements:

a) General requirements: conditions which must be fulfilled for access to higher education, or to a given level thereof, or for the obtaining of a higher-education qualification at a given level

b) Specific requirements: conditions, in addition to the general requirements, which must be fulfilled for admission to a particular higher-education programme, or for the obtaining of a specific higher-education qualification in a particular field of study

Virallinen oppiminen: oppiminen, joka on tuloksena ohjatussa opiskeluympäristössä tapahtuvasta, viralliseen tutkintoon johtavasta toiminnasta ja jota järjestää osapuolen toimivaltaisten viranomaisten tunnustama ja siten tämän oppimistoiminnan järjestämiseen valtuutettu oppilaitos

Substantial differences: significant differences between the foreign qualification and the qualification of the State Party which would most likely prevent the applicant from succeeding in a desired activity, such as, but not limited to, further study, research activities, or employment opportunities

II OSASTO.

SECTION II.

YLEISSOPIMUKSEN TAVOITTEET

OBJECTIVES OF THE CONVENTION

II artikla

Article II

Tämä yleissopimus nojautuu alueellisiin tunnustamissopimuksiin ja tehostaa niiden yhteensovittamista, uudistuksia ja saavutuksia, ja sen tavoitteina on

Building on and enhancing the coordination, revisions and achievements of the regional recognition conventions, the objectives of this Convention are to:

1. edistää ja vahvistaa kansainvälistä yhteistyötä korkeakoulutuksen alalla;

1. Promote and strengthen international cooperation in higher education;

2. tukea alueiden välisiä hankkeita, toimintaperiaatteita ja innovaatioita, jotka liittyvät kansainväliseen yhteistyöhön korkeakoulutuksen alalla;

2. Support interregional initiatives, policies and innovations for international cooperation in higher education;

3. helpottaa maailmanlaajuista liikkuvuutta ja ansioitumista korkeakoulutuksessa tämän yleissopimuksen osapuolten tutkinnohaltijoiden, korkeakoulujen, työnantajien ja muiden sidostahojen keskinäiseksi eduksi, siten, että samalla ymmärretään ja kunnioitetaan osapuolten korkeakoulujärjestelmien moninaisuutta;

3. Facilitate global mobility and the achievement of merit in higher education for the mutual benefit of qualification holders, higher-education institutions, employers, and any other stakeholders of the States Parties to this Convention while understanding and respecting the diversity of the States Parties' higher-education systems;

4. tarjota kattava maailmanlaajuinen kehys korkeakoulututkintojen oikeudenmukaiselle, läpinäkyvälle, johdonmukaiselle, yhtenäiselle, oikea-aikaiselle ja luotettavalle tunnustamiselle;

4. Provide an inclusive global framework for the fair, transparent, consistent, coherent, timely and reliable recognition of qualifications concerning higher education;

5. kunnioittaa, ylläpitää ja suojella korkeakoulujen ja korkeakoulujärjestelmien itsemääräämisoikeutta ja moninaisuutta;

5. Respect, uphold and protect the autonomy and diversity of higher-education institutions and systems;

6. edistää uskoa ja luottamusta tutkintojen laatuun ja luotettavuuteen muun muassa edistämällä rehellisyyttä ja eettisiä käytäntöjä;

6. Foster trust and confidence in the quality and reliability of qualifications through, inter alia, the promotion of integrity and ethical practices;

7. edistää laadunvarmistuksen kulttuuria korkeakouluissa ja korkeakoulujärjestelmissä sekä kehittää valmiuksia, joita tarvitaan luotettavuuden, johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistamiseen laadunvarmistuksessa, tutkintojen viitekehyksissä ja tutkintojen tunnustamisessa kansainvälisen liikkuvuuden tukemiseksi;

8. edistää saavutettavien, ajantasaisten, luotettavien, läpinäkyvien ja asianmukaisten tietojen kehittämistä, kokoamista ja jakamista sekä parhaiden käytäntöjen levittämistä sidosryhmien, osapuolten ja alueiden kesken;

9. edistää tutkintojen tunnustamisen avulla kattavaa ja tasapuolista mahdollisuutta hakea hyvälaatuiseen korkeakoulutukseen sekä tukea elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia kaikille, myös pakolaisille ja siirtymään joutuneille henkilöille;

10. edistää maailmanlaajuisesti henkilö- ja koulutusvoimavarojen parasta mahdollista käyttöä kestävässä kehityksessä koulutuksen edistämiseksi sekä vaikuttaa osaltaan kaikkien yhteiskuntien rakenteelliseen, taloudelliseen, teknologiseen, kulttuuriseen, demokraattiseen ja sosiaaliseen kehittämiseen.

7. Promote a culture of quality assurance in higher-education institutions and systems, and develop the capacities necessary for ensuring reliability, consistency and complementarity in quality assurance, in qualifications frameworks and in the recognition of qualifications in order to support international mobility;

8. Promote the development, collection and sharing of accessible, up-to-date, reliable, transparent and relevant information and the dissemination of best practices among stakeholders, States Parties and regions;

9. Promote, through the recognition of qualifications, inclusive and equitable access to quality higher education and support life-long learning opportunities for all, including refugees and displaced persons;

10. Foster globally the optimal use of human and educational resources with a view to promoting education for sustainable development, and contribute to structural, economic, technological, cultural, democratic and social development for all societies.

III OSASTO.

KORKEAKOULUTUTKINTOJEN TUNNUSTAMISEN PERUSPERIAATTEET

III artikla

Korkeakoulututkintojen tunnustamista varten tällä yleissopimuksella vahvistetaan seuraavat periaatteet:

1. Henkilöillä on oikeus saada tutkintonsa arvioiduksi, jotta he voivat hakea korkeakouluopintoihin tai etsiä työllistymismahdollisuuksia.

SECTION III.

BASIC PRINCIPLES FOR THE RECOGNITION OF QUALIFICATIONS CONCERNING HIGHER EDUCATION

Article III

For the recognition of qualifications concerning higher education, this Convention establishes the following principles:

1. Individuals have the right to have their qualifications assessed for the purpose of applying for admission to higher education studies or seeking employment opportunities.

2. Tutkintojen tunnustamisen olisi oltava läpinäkyvää, oikeudenmukaista, oikea-aikaista ja syrjimätöntä kunkin osapuolen sääntöjen ja määräysten mukaisesti, ja sen olisi oltava kustannuksiltaan kohtuullista.

3. Tunnustamispäätökset perustuvat luottamukseen, selviin perusteisiin sekä oikeudenmukaisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin menettelyihin, ja niissä korostetaan sitä perustavaa merkitystä, joka on tasapuolisella kelpoisuudella korkeakoulutukseen julkishyödykkeenä, joka voi tuoda työllistymismahdollisuuksia.

4. Tunnustamispäätökset perustuvat osapuolten toimivaltaisten viranomaisten, virallisten kansallisten tiedotuskeskusten tai vastaavien yksiköiden antamiin tarkoituksenmukaisiin, luotettaviin, saavutettaviin ja ajantasaisiin tietoihin korkeakoulujärjestelmistä, korkeakouluista ja niiden koulutusohjelmista sekä laadunvarmistusjärjestelmistä.

5. Tunnustamispäätökset tehdään kunnioittaen asianmukaisesti koko maailman korkeakoulujärjestelmien moninaisuutta.

6. Tunnustamisarviointeja tekevät toimivaltaiset tunnustamisviranomaiset toimivat vilpittömässä mielessä, perustellen päätöksensä selvästi, ja ne tarjoavat käyttöön muutoksenhakumenettelyn.

7. Tutkintojensa tunnustamista hakevat hakijat antavat asianmukaiset ja täsmälliset tiedot ja asiakirjat suorittamistaan tutkinnoista vilpittömässä mielessä, ja heillä on oikeus hakea päätökseen muutosta.

8. Osapuolet sitoutuvat toteuttamaan toimet, joilla poistetaan kaikenlaiset vilpilliset korkeakoulututkintoihin liittyvät käytännöt, kannustaen hyödyntämään nykyaikaista teknologiaa ja verkostoitumaan osapuolten kesken.

2. Recognition of qualifications should be transparent, fair, timely and non-discriminatory in accordance with the rules and regulations of each State Party, and should be affordable.

3. Recognition decisions are based on trust, clear criteria, and fair, transparent and non-discriminatory procedures, and underline the fundamental importance of equitable access to higher education as a public good which may lead to employment opportunities.

4. Recognition decisions are based on appropriate, reliable, accessible and up-to-date information on higher-education systems, institutions, programmes and quality assurance mechanisms which has been provided through the competent authorities of the States Parties, official national information centres, or similar entities.

5. Recognition decisions are made with due respect for the diversity of higher-education systems worldwide.

6. Competent recognition authorities undertaking recognition assessments shall do so in good faith, giving clear reasons for decisions, and have mechanisms for appealing recognition decisions.

7. Applicants seeking recognition of their qualifications provide adequate and accurate information and documentation on their achieved qualifications in good faith, and have the right to appeal.

8. States Parties commit to adopting measures to eradicate all forms of fraudulent practices regarding higher education qualifications by encouraging the use of contemporary technologies and networking activities among States Parties.

IV OSASTO.

YLEISSOPIMUKSEN OSAPUOLTEN VELVOITTEET

Tällä yleissopimuksella määrätään osapuolille seuraava velvoitteet:

IV artikla.

Korkeakoulukelpoisuuden antavien tutkin- tojen tunnustaminen

1. Osapuolet tunnustavat kelpoisuuden antamiseksi korkeakoulujärjestelmäänsä varten sellaiset muiden osapuolten maissa hankitut tutkinnot sekä asiakirjoilla osoitetun tai oikeaksi todistetun aiemmin hankitun osaamisen, jotka täyttävät yleiset vaatimukset kelpoisuudesta kyseisten osapuolten korkeakoulutukseen, jollei voida osoittaa olennaisia eroja kelpoisuutta koskevien yleisten vaatimusten välillä verrattaessa vaatimuksia sen osapuolen maassa, jossa tutkinto on saatu, vaatimuksiin sen osapuolen maassa, jossa tutkinnon tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa toisen osapuolen maassa annetun tutkinnon haltijalle mahdollisuuden saada kyseinen tutkinto arvioiduksi.

2. Tunnustetuilla tutkinnoilla, jotka on hankittu muilla kuin perinteisillä oppimisen tavoilla, ja joihin sovelletaan vastaavia laadunvarmistusjärjestelmiä, arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa vastaavia perinteisillä oppimistavoilla hankittuja tutkintoja.

3. Jos tutkinto antaa kelpoisuuden ainoastaan tietynlaisiin korkeakouluihin tai korkeasteen koulutusohjelmiin sen osapuolen maassa, jossa tutkinto on suoritettu, osapuolet myöntävät tällaisen tutkinnon suorittaneille kelpoisuuden oman korkeakoulujärjestelmänsä vastaaviin tietynlaisiin korkeakouluihin tai korkeasteen koulutusohjelmiin, jos niitä on olemassa, jollei olennaisia eroja voida osoittaa.

SECTION IV.

OBLIGATIONS OF THE STATES PARTIES TO THE CONVENTION

This Convention establishes the following obligations for the States Parties:

Article IV.

Recognition of Qualifications Giving Access to Higher Education

1. Each State Party shall recognize, for the purposes of access to its higher-education system, the qualifications and documented or certified prior learning acquired in other States Parties which meet the general requirements for access to higher education in those States Parties, unless substantial differences can be shown between the general requirements for access in the State Party in which the qualification was obtained and those in the State Party in which recognition of the qualification is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable the holder of a qualification issued in another State Party to obtain an assessment of that qualification.

2. Qualifications acquired through recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms will be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to similar qualifications acquired through traditional learning modes.

3. Where a qualification gives access only to specific types of institutions or programmes of higher education in the State Party in which the qualification was obtained, each State Party shall grant holders of such qualifications access to similar specific types of institutions or programmes belonging to its higher-education system, if available, unless substantial differences can be shown.

V artikla.

Korkeakoulututkintojen tunnustaminen

1. Osapuolet tunnustavat toisen osapuolen maassa myönnetyn korkeakoulututkinnon, jollei olennaisia eroja voida osoittaa tutkintojen välillä verrattaessa sitä tutkintoa, jonka tunnustamista haetaan, vastaavaan tutkintoon sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa toisen osapuolen maassa myönnetyn korkeakoulututkinnon suorittaneille mahdollisuuden saada kyseinen tutkinto pyynnöstään arvioiduksi.

2. Tunnustetuilla muilla kuin perinteisillä oppimistavoilla hankitut korkeakoulututkinnot, joihin sovelletaan vastaavia laadunvarmistusjärjestelmiä ja jotka katsotaan osaksi osapuolen korkeakoulujärjestelmää, arvioidaan sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa vastaavia perinteisillä oppimistavoilla hankittuja tutkintoja.

3. Korkeakoulututkinnot, jotka on hankittu kansainväliseen yhteistutkintoon johtavassa, valtionrajat ylittävässä koulutuksessa tai muussa yhteisessä koulutusohjelmassa, joka on toteutettu useammassa kuin yhdessä maassa ainakin yhden näistä ollessa tämän yleissopimuksen osapuoli, arvioidaan sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa yksittäisessä maassa toteutetuissa koulutusohjelmissa hankittuja tutkintoja.

4. Toisen osapuolen maassa suoritettun korkeakoulututkinnon tunnustamisella toisen osapuolen maassa on ainakin toinen seuraavista vaikutuksista:

a) Se tuottaa tutkinnon suorittaneelle oikeuden hakea opiskelijaksi ottamista korkea-

Article V.

Recognition of Higher-Education Qualifications

1. Each State Party shall recognize a higher-education qualification conferred in another State Party, unless substantial differences can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the State Party in which recognition is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable the holder of a higher-education qualification issued in another State Party to obtain an assessment of that qualification, upon the request of the holder.

2. Higher-education qualifications acquired through recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms and which are considered a part of the higher-education system of a State Party will be assessed according to the rules and regulations of the State Party in which recognition is sought, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to similar qualifications acquired through traditional learning modes.

3. Higher-education qualifications acquired through cross-border education with international joint degrees or through any other joint programme undertaken in more than one country, of which at least one is a State Party to this Convention, shall be assessed according to the rules and regulations of the State Party in which recognition is sought, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to qualifications acquired through programmes undertaken in a single country.

4. Recognition in a State Party of a higher-education qualification issued in another State Party shall have at least one of the following outcomes:

a) It shall provide the holder with the right to apply for admission to further higher edu-

asteen jatkokoulutuksen samoilla edellytyksillä, joita sovelletaan sen osapuolen korkeakoulututkintojen suorittaneisiin, jonka maassa tunnustamista haetaan; ja/tai

b) se tuottaa tutkinnon suorittaneille oikeuden käyttää korkeakoulututkintoon liittyvää tutkintonimikettä sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön säädösten tai määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan.

Lisäksi arviointi ja tunnustaminen voivat mahdollistaa työnhaun sen osapuolen tai tämän hallinnollisen yksikön säädösten ja määräysten mukaisesti, jossa tunnustamista haetaan.

5. Jos toimivaltainen tunnustamisviranomaisella voi osoittaa olennaisia eroja tutkintojen välillä verrattaessa sitä tutkintoa, jonka tunnustamista haetaan, vastaavaan tutkintoon sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan, toimivaltainen tunnustamisviranomaisella pyrkii selvittämään, onko osittainen tunnustaminen mahdollista.

6. Osapuolet voivat asettaa edellytykseksi sellaisten korkeakoulututkintojen tunnustamiselle, jotka on hankittu valtionrajan ylittävällä koulutuksessa tai osapuolen toimivalta-alueella toimivien ulkomaisten oppilaitosten kautta, osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön lainsäädännössä tai määräyksissä olevia erityisiä vaatimuksia tai sen osapuolen kanssa tehtyjä erityisiä sopimuksia, josta nämä oppilaitokset ovat peräisin.

cation under the same conditions as those applicable to holders of higher-education qualifications of the State Party in which recognition is sought; and/or

b) It shall provide the holder with the right to use the title associated with a higher-education qualification in accordance with the laws or regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, in which recognition is sought.

In addition, assessment and recognition may enable qualified applicants to seek employment opportunities subject to the laws and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, in which recognition is sought.

5. Where a competent recognition authority can demonstrate substantial differences between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the State Party in which recognition is sought, the competent recognition authority shall seek to establish whether partial recognition may be granted.

6. Each State Party may make the recognition of higher-education qualifications acquired through cross-border education or through foreign educational institutions operating in its jurisdiction contingent upon specific requirements of the legislation or regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, or upon specific agreements concluded with the State Party of origin of such institutions.

VI artikla.

Osittaisten opintojen ja aiemmin hankitun osaamisen tunnustaminen

1. Osapuolet voivat korkea-asteen koulutusohjelman loppuun suorittamista tai korkeakouluopintojen jatkamista varten, ottaen huomioon osapuolten kelpoisuutta koskevan lainsäädännön, tunnustaa tarvittaessa toisen osapuolen maassa hankitut asiakirjoilla osoitetut tai oikeaksi todistetut osittaiset opinnot

Article VI.

Recognition of Partial Studies and Prior Learning

1. Each State Party may recognize, for the purpose of the completion of a higher-education programme or the continuation of higher education studies, where appropriate, and taking into account the legislation of the States Parties regarding access, documented or certified partial studies or documented or certified prior learning acquired in another

tai asiakirjoilla osoitetun tai oikeaksi todistetun aiemmin hankitun osaamisen, jollei olennaisia eroja voida osoittaa näiden osittaisten opintojen tai aiemmin hankitun osaamisen ja sen korkea-asteen koulutusohjelman osan välillä, jonka osittaiset opinnot tai aiemmin hankittu osaaminen korvaisivat sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan. Vaihtoehtoisesti riittää, että osapuoli antaa henkilölle, joka on suorittanut tällaiset osittaiset opinnot tai hankkinut aiemmin tällaisen osaamisen toisen osapuolen maassa, mahdollisuuden saada nämä osittaiset opinnot tai aiemmin osaamisen pyynnöstään arvioiduksi.

2. Tunnustetuilla muilla kuin perinteisillä oppimisen tavoilla toteutettujen, vastaavien laadunvarmistusjärjestelmien alaisten ja osaksi osapuolen korkeakoulujärjestelmää katsottujen korkea-asteen koulutusohjelmien asiakirjoilla osoitettu tai oikeaksi todistettu osittainen suorittaminen arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa perinteisillä oppimisen tavoilla toteutettuja osittaisia opintoja.

3. Asiakirjoilla osoitettu tai oikeaksi todistettu korkea-asteen koulutusohjelmien osittainen suorittaminen kansainväliseen yhteistutkintoon johtavassa valtionrajat ylittävässä koulutuksessa tai muussa yhteisessä koulutusohjelmassa, joka on toteutettu useammassa kuin yhdessä maassa ainakin yhden näistä ollessa tämän yleissopimuksen osapuoli, arvioidaan osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön sääntöjen ja määräysten mukaisesti, samoilla perusteilla kuin arvioitaessa yksittäisessä maassa hankittuja osittaisia opintoja.

VII artikla.

Pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden osittaisten opintojen ja tutkintojen tunnustaminen

Osapuolet toteuttavat valtiosääntönsä, lainsäädäntönsä ja määräystensä mukaisesti kou-

State Party, unless substantial differences can be shown between the partial studies or prior learning and the part of the higher-education programme they or it would replace in the State Party in which recognition is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable an individual who has undertaken documented or certified partial studies or documented or certified prior learning in another State Party to obtain an assessment of these partial studies or this prior learning, upon the request of the individual concerned.

2. Documented or certified partial completion of higher-education programmes delivered by recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms and which are considered a part of the higher-education system of a State Party shall be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to partial studies delivered by traditional learning modes.

3. Documented or certified partial completion of higher-education programmes delivered through cross-border education with international joint degrees or any other joint programme undertaken in more than one country, of which at least one is a State Party to this Convention, will be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to partial studies acquired in a single country.

Article VII.

Recognition of Partial Studies and Qualifications Held by Refugees and Displaced Persons

Each State Party shall take the necessary and feasible steps, within its education system and in conformity with its constitutional,

lutusjärjestelmässään tarvittavat ja toteutettavissa olevat toimet kehittääkseen tarkoituksemukaiset menettelyt, joilla arvioidaan oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti, täyttävätkö pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt keskeiset vaatimukset korkeakouluihin, korkeasteen jatkokoulutusohjelmiin hakemista tai työllistymismahdollisuuksien etsimistä varten, myös tapauksissa, joissa toisessa maassa hankittuja osittaisia opintoja, aiemmin hankittua osaamista tai tutkintoja ei voida osoittaa asiakirjojen avulla.

legislative and regulatory provisions, to develop reasonable procedures for assessing fairly and efficiently whether refugees and displaced persons fulfil the relevant requirements for access to higher education, to further higher-education programmes, or to the seeking of employment opportunities, including in cases where partial studies, prior learning, or qualifications acquired in another country cannot be proven by documentary evidence.

VIII artikla.

Article VIII.

Tietojen antaminen arviointia ja tunnustamista varten

Information for Assessment and Recognition

1. Osapuolet perustavat läpinäkyvät järjestelmät alueellaan suoritettujen tutkintojen ja oppimistulosten kuvailemiseksi kaikilta osin.

1. Each State Party shall establish transparent systems for the complete description of the qualifications and learning outcomes obtained in its territory.

2. Osapuolet ottavat käyttöönsä valtiosääntönsä, lainsäädäntönsä ja määräystensä tilanteen ja rakenteen sallimien mahdollisuuksien mukaan puolueettoman ja luotettavan järjestelmän korkeakoulujensa hyväksymistä, tunnustamista ja laadunvarmistusta varten edistääkseen luottamusta ja uskoa korkeakoulujärjestelmäänsä.

2. Each State Party, to the extent feasible based on its constitutional, legislative and regulatory situation and structure, shall put in place an objective and reliable system for the approval, recognition and quality assurance of its higher-education institutions in order to promote confidence and trust in its higher-education system.

3. Osapuolet perustavat kansallisen tiedotuskeskuksen tai vastaavia yksiköitä ja ylläpitävät niitä tarjotakseen asianmukaista, täsmällistä ja ajantasaista tietoa korkeakoulujärjestelmästä.

3. Each State Party shall establish and maintain a national information centre or similar entities to provide access to relevant, accurate and up-to-date information about its higher-education system.

4. Osapuolet kannustavat käyttämään teknologiaa, jonka avulla varmistetaan tietojen helppo saatavuus.

4. Each State Party shall encourage the use of technologies to ensure easy access to information.

5. Osapuolet

5. Each State Party shall:

a) tarjoavat luotettavaa ja täsmällistä tietoa korkeakoulujärjestelmästä, tutkinnoistaan, laadunvarmistuksesta ja tutkintojen viitekehyksistään, soveltuvin osin;

a) Provide access to authoritative and accurate information on its higher-education systems, qualifications, quality assurance, and qualification frameworks, if applicable;

b) helpottavat muiden osapuolten korkeakoulujärjestelmiä, tutkintoja ja korkeakoulukelpoisuuden antavia tutkintoja koskevien

b) Facilitate the dissemination of and access to accurate information on the other States Parties' higher-education systems,

täsmällisten tietojen levittämistä ja saatavuutta;

c) antavat tapauksen mukaan neuvoja ja tietoja tunnustamisasioista, kuten tutkintojen arvioinnin perusteista ja menettelyistä sekä hyviä tunnustamiskäytäntöjä käsittelevien aineistojen kehittämisestä, osapuolen lainsäädännön, määräysten ja toimintaperiaatteiden mukaisesti; ja

d) varmistavat asianmukaisten tietojen antamisen kohtuullisessa ajassa korkeakoulujärjestelmäänsä kuuluvista oppilaitoksista ja näiden toteuttamista koulutusohjelmista tehdäkseen muiden osapuolten toimivaltaisille viranomaisille mahdolliseksi varmistaa, oikeuttaako näiden oppilaitosten antamien tutkintojen laatu tunnustamiseen sen osapuolen maassa, jossa tunnustamista haetaan.

qualifications, and qualifications giving access to higher education;

c) Give advice and information, where appropriate, on recognition matters, including criteria and procedures for the assessment of qualifications, and the development of materials for good recognition practices in accordance with the laws, regulations and policies of the State Party; and

d) Ensure the provision, within a reasonable time, of adequate information on any institution belonging to its higher-education system, and on any programme operated by such institutions, with a view to enabling the competent authorities of other States Parties to ascertain whether the quality of the qualifications issued by these institutions justifies recognition in the State Party in which recognition is sought.

IX artikla.

Hakemuksen arviointi

1. Ensimmäinen vastuu asianmukaisten tietojen antamisesta on hakijalla, jonka on annettava nämä tiedot vilpittömässä mielessä.

2. Osapuolet varmistavat, että niiden koulutusjärjestelmään kuuluvat oppilaitokset antavat mahdollisuuksien mukaan, pyydetessä, kohtuullisessa ajassa ja maksutta asianmukaiset tiedot tutkinnon haltijalle tai sen osapuolen oppilaitokselle tai toimivaltaiselle tunnustamisviranomaiselle, jossa tunnustamista haetaan.

3. Osapuolet varmistavat, että tunnustamista varten arviointeja tekevä elin osoittaa ne syyt, joiden vuoksi hakemus ei täytä vaatimuksia, tai osoittaa, miltä osin on todettu olennaisia eroja.

Article IX.

Assessment of an Application

1. In the first instance, the responsibility for providing adequate information rests with the applicant, who shall provide such information in good faith.

2. Each State Party shall ensure that the institutions belonging to its education system provide to the extent available, upon request, within a reasonable time frame and free of charge, relevant information to the holder of a qualification or to the institution or the competent recognition authorities of the State Party in which recognition is sought.

3. Each State Party shall ensure that the body undertaking assessment for the purposes of recognition demonstrates the reasons for which an application does not fulfil requirements or demonstrates where substantial differences are identified.

X artikla.

Tietojen antaminen toimivaltaisista tunnustamisviranomaisista

1. Kukin osapuoli tekee tämän yleissopimuksen tallettajalle virallisen ilmoituksen niistä toimivaltaisista viranomaisista, jotka tekevät tunnustamisasioita koskevia päätöksiä kyseisen osapuolen toimivalta-alueella.

2. Jos osapuolella on tunnustamisasioissa toimivaltaisia keskusviranomaisia, tämän yleissopimuksen määräykset sitovat niitä välittömästi, ja ne toteuttavat tarvittavat toimet varmistaakseen yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanon kyseisen osapuolen toimivalta-alueella.

3. Jos toimivalta tunnustamisasioita koskevien päätösten tekemiseen on osapuolen hallinnollisilla yksiköillä, osapuoli toimittaa tallettajalle lyhyen ilmoituksen valtiosääntönsä tilanteesta tai rakenteesta allekirjoittaessaan yleissopimuksen tai tallettaessaan ratifiomis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, ja sen jälkeen lyhyen ilmoituksen mahdollisista muutoksista. Tällaisissa tapauksissa kyseisten hallinnollisten yksiköiden toimivaltaiset tunnustamisviranomaiset toteuttavat osapuolen valtiosäännön tilanteen ja rakenteen sallimien mahdollisuuksien mukaan tarvittavat toimet varmistaakseen tämän yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanon osapuolen toimivalta-alueella.

4. Jos toimivalta tunnustamisasioita koskevien päätösten tekemiseen on yksittäisillä korkeakouluilla tai muilla yksiköillä, osapuolen valtiosäännön tilanteen tai rakenteen mukaan osapuoli tai sen hallinnollinen yksikkö toimittaa tämän yleissopimuksen tekstin näille korkeakouluille tai yksiköille ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet kannustaakseen yleissopimuksen määräysten huomioon ottamiseen ja soveltamiseen myönteisellä tavalla.

5. Tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan määräyksiä sovelletaan soveltuvin osin tästä yleissopimuksesta johtuviin osapuolten velvoitteisiin.

Article X.

Information on the Competent Recognition Authorities

1. Each State Party shall provide the depositary of this Convention with official notification of the competent authorities that make decisions on recognition matters in its jurisdiction.

2. Where there are central competent recognition authorities of a State Party, they shall immediately be bound by the provisions of this Convention and shall take the necessary measures to ensure the implementation of the provisions of this Convention in the jurisdiction of said State Party.

3. Where the competence to make decisions on recognition matters lies with the constituent units, the State Party shall furnish the depositary with a brief statement on its constitutional situation or structure at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession, and on any changes thereafter. In such cases, the competent recognition authorities of the constituent units so designated shall take, to the extent feasible within the State Party's constitutional situation and structure, the necessary measures to ensure the implementation of the provisions of this Convention within the State Party's jurisdiction.

4. Where the competence to make decisions on recognition matters lies with individual higher-education institutions or other entities, each State Party or constituent unit thereof, according to its constitutional situation or structure, shall transmit the text of this Convention to these institutions or entities and shall take all the necessary steps to encourage the favourable consideration and application of its provisions.

5. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article shall apply, mutatis mutandis, to the obligations of the States Parties under this Convention.

XI artikla.

Lisävaatimukset otettaessa opiskelijoita korkea-asteen koulutusohjelmiin

1. Jos opiskelijaksi ottaminen yksittäisiin korkea-asteen koulutusohjelmiin edellyttää erityisvaatimusten täyttämistä yleisten kelpoisuusvaatimusten lisäksi, kyseisen osapuolen toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa toisen osapuolen maassa saatujen tutkintojen suorittaneille samat erityisvaatimukset tai arvioida, täyttävätkö toisen osapuolen maassa tutkinnon suorittaneet hakijat vastaavat vaatimukset.

2. Jos tutkinto antaa sen osapuolen maassa, jossa se on suoritettu, korkeakoulukelpoisuuden ainoastaan yhdistettynä lisätutkintoon, jota edellytetään ennalta tämän kelpoisuuden saamiseksi, muut osapuolet voivat asettaa kelpoisuuden edellytykseksi näiden vaatimusten täyttämisen tai tarjota vaihtoehtoa kyseisten lisävaatimusten täyttämiseksi omissa koulutusjärjestelmissään.

3. Vaikuttamatta IV artiklan määräysten soveltamiseen voidaan opiskelijaksi ottamista tiettyyn korkeakouluun tai tiettyyn korkeakoulun koulutusohjelmaan rajoittaa tai se voidaan tehdä valikoiden, oikeudenmukaisien ja läpinäkyvien määräysten mukaisesti.

4. Tämän artiklan 3 kohdan osalta opiskelijaksi ottamisen menettelyt on luotava siten, että varmistetaan ulkomaisten tutkintojen arviointi III artiklassa kuvattuja läpinäkyvyyden, oikeudenmukaisuuden ja syrjimättömyyden periaatteita noudattaen.

5. Vaikuttamatta IV artiklan määräysten soveltamiseen voi opiskelijaksi ottaminen tiettyyn korkeakouluun perustua siihen edellytykseen, että tutkinnon haltija osoittaa riittävää kyseisen korkeakoulun opetuskielen tai kielten taitoa tai muiden määriteltujen kielten taitoa.

Article XI.

Additional Requirements for Admission to Higher-Education Programmes

1. Where admission to particular higher-education programmes is dependent on the fulfilment of specific requirements in addition to the general requirements for access, the competent authorities of the State Party concerned may impose the same specific requirements on holders of qualifications obtained in other States Parties or assess whether applicants with qualifications obtained in other States Parties fulfil the equivalent requirements.

2. Where qualifications giving access to higher education in one State Party are issued only in combination with additional qualifying examinations as a prerequisite for access, the other States Parties may make access conditional on these requirements or offer an alternative for satisfying such additional requirements within their own education systems.

3. Without prejudice to the provisions of Article IV, admission to a given higher-education institution, or to a given programme within such an institution, may be restricted or selective, according to fair and transparent regulations.

4. With respect to paragraph 3 of the present article, admission procedures shall be designed with a view to ensuring that the assessment of foreign qualifications is carried out according to the principles of transparency, fairness and non-discrimination described in Article III.

5. Without prejudice to the provisions of Article IV, admission to a given higher-education institution may be based on the condition of the demonstration by the qualification holder of sufficient competence in the language or languages of instruction of the institution concerned, or in other specified languages.

6. Korkea-asteen koulutusohjelmien opiskelijaksi ottamista varten osapuolet voivat asettaa edellytykseksi niiden toimivalta-alueella toimivien ulkomaisten oppilaitosten antamien tutkintojen tunnustamiselle sellaisia erityisvaatimuksia, joita on osapuolen tai sen hallinnollisen yksikön lainsäädännössä ja määräyksissä, tai näiden oppilaitosten alkuperämaana olevan osapuolen kanssa tehtyjä erityisiä sopimuksia.

6. For the purpose of admission to higher-education programmes, each State Party may make the recognition of qualifications issued by foreign educational institutions operating in its jurisdiction contingent upon specific requirements of the legislation and regulations of the State Party or the constituent unit thereof, or upon specific agreements concluded with the State Party of origin of such institutions.

V OSASTO.

SECTION V.

TÄYTÄNTÖÖNPANORAKENTEET JA YHTEISTYÖ

IMPLEMENTATION STRUCTURES AND COOPERATION

XII artikla.

Article XII.

Täytäntöönpanorakenteet

Implementation Structures

Osapuolet sopivat panevansa tämän yleissopimuksen täytäntöön seuraavien avulla tai yhteistyössä seuraavien kanssa:

The States Parties agree to implement this Convention through or in cooperation with:

1. kansalliset täytäntöönpanorakenteet;
2. kansallisten täytäntöönpanorakenteiden verkostot;
3. akkreditoinnista, laadunvarmistuksesta, tutkintojen viitekehysistä ja tutkintojen tunnustamisesta vastaavat kansalliset, alueelliset ja maailmanlaajuiset organisaatiot;
4. osapuolten hallitustenvälinen kokous;
5. alueellisten tunnustamissopimusten komiteat.

1. National implementation structures;
2. Networks of national implementation structures;
3. National, regional and global organizations for accreditation, quality assurance, qualification frameworks, and recognition of qualifications;
4. The Intergovernmental Conference of the States Parties;
5. Regional recognition convention committees.

XIII artikla.

Article XIII.

Kansalliset täytäntöönpanorakenteet

National Implementation Structures

1. Korkeakoulututkintojen tunnustamisen helpottamiseksi osapuolet sitoutuvat panemaan tämän yleissopimuksen täytäntöön asi-

1. In order to facilitate the recognition of higher-education qualifications, the States Parties undertake to implement this Conven-

anmukaisten organisaatioiden, kuten kansallisten tiedotuskeskusten tai vastaavien yksiköiden, avulla.

2. Kukin osapuoli ilmoittaa osapuolten hallitustenvälisen kokouksen sihteeristölle kansalliset täytäntöönpanorakenteensa ja niiden mahdolliset muutokset.

3. Kansallisten täytäntöönpanorakenteiden tulisi muodostaa verkostoja ja osallistua niihin aktiivisesti.

tion through relevant organizations, including national information centres or similar entities.

2. Each State Party will notify the Secretariat of the Intergovernmental Conference of the States Parties of its national implementation structures and of any modification in this regard.

3. National implementation structures should form and actively participate in networks.

XIV artikla.

Kansallisten täytäntöönpanorakenteiden verkostot

1. Osapuolten hallitustenvälisen kokouksen tuella muodostetaan osapuolten kansallisten täytäntöönpanorakenteiden verkostot, joiden avulla ylläpidetään tämän yleissopimuksen täytäntöönpanoa käytännössä ja avustetaan siinä.

2. Verkostot tarjoavat osapuolille pyynnöstä tietojenvaihtoa, valmiuksien kehittämistä ja teknistä tukea.

3. Verkostot pyrkivät vahvistamaan tämän yleissopimuksen mukaista alueidenvälistä yhteistyötä ja ylläpitävät yhteyksiä osapuolten hallitustenväliseen kokoukseen.

4. Osapuolet voivat osallistua olemassa oleviin alueellisten tunnustamissopimusten perusteella perustettuihin alueellisiin verkostoihin tai luoda uusia verkostoja. Osallistuminen olemassa oleviin alueellisiin verkostoihin edellyttää asianomaisten alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden suostumusta.

Article XIV.

Networks of National Implementation Structures

1. Under the auspices of the Intergovernmental Conference of the States Parties, the networks shall be composed of national implementation structures of the States Parties and shall uphold and assist with the practical implementation of this Convention.

2. The networks shall provide information exchange, capacity building and technical support to the States Parties upon request.

3. The networks shall seek to strengthen the interregional cooperation under this Convention and uphold links to the Intergovernmental Conference of the States Parties.

4. States Parties may participate in existing regional networks established through the regional recognition conventions or create new networks. Participation in existing regional networks shall be subject to the agreement of the relevant regional recognition convention committees.

XV artikla.

Osapuolten hallitustenvälinen kokous

1. Perustetaan osapuolten hallitustenvälinen kokous, jäljempänä ”kokous”.

2. Kokous koostuu kaikkien tämän yleissopimuksen osapuolten edustajista.

3. Sellaiset valtiot, jotka eivät ole tämän yleissopimuksen osapuolia, ja alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden päälliköt kutsutaan osallistumaan kokouksen istuntoihin tarkkailijoina.

4. Myös tarkoituksenmukaisten kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden edustajia sekä korkeakoulututkintojen tunnustamisen alalla toimivien valtion organisaatioiden ja muiden kuin valtion organisaatioiden edustajia voidaan kutsua osallistumaan kokouksen istuntoihin tarkkailijoina.

5. Kokous kokoontuu varsinaisiin istuntoihin vähintään joka toinen vuosi. Se voi kokoontua ylimääräisiin istuntoihin omalla päätöksellään tai vähintään yhden kolmasosan osapuolista pyytäessä kokoontumista. Kokouksella on istuntojen välistä toimintaa varten väliaikainen työohjelma. Kokous antaa kertomuksen kussakin UNESCO:n yleiskokouksen varsinaisessa istunnossa.

6. Kokous kokoontuu ensimmäisen kerran kahden vuoden kuluessa tämän yleissopimuksen voimaantulosta ja vahvistaa tällöin työjärjestyksensä.

7. Kokous edistää tämän yleissopimuksen soveltamista ja valvoo sen täytäntöönpanoa antamalla suosituksia, julistuksia, hyvien käytäntöjen malleja tai tarkoituksenmukaisia täydentäviä julkaisuja maailmanlaajuisesti tai alueiden välisellä tasolla.

Article XV.

The Intergovernmental Conference of the States Parties

1. An Intergovernmental Conference of the States Parties, hereinafter referred to as “the Conference”, shall be established.

2. The Conference shall be composed of representatives of all States Parties to this Convention.

3. The States which are not States Parties to this Convention and the heads of the regional recognition convention committees shall be invited to participate in the meetings of the Conference as observers.

4. Representatives of relevant international and regional organizations, as well as representatives of governmental and non-governmental organizations active in the field of recognition of higher-education qualifications, may also be invited to attend meetings of the Conference as observers.

5. The Conference shall meet in ordinary sessions at least every two years. It may meet in extraordinary sessions if it so decides or at the request of at least one third of the States Parties. The Conference shall have an interim work programme concerning activities between sessions. The Conference shall submit a report at each of the ordinary sessions of the General Conference of UNESCO.

6. The Conference shall meet for the first time within two years of the entry into force of this Convention, and at that time it shall adopt its own rules of procedure.

7. The Conference shall promote the application of this Convention and shall oversee its implementation by adopting recommendations, declarations, models of good practices, or any relevant subsidiary text at the global or interregional level.

8. Kokous voi antaa tämän yleissopimuksen osapuolille toimintaohjeita neuvotellen asiasta alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden kanssa.

9. Kokous tukee jatkotoimia, jotka liittyvät tämän yleissopimuksen täytäntöönpanon seurantaan UNESCO:n hallintoelimissä ja täytäntöönpanoa koskevien kertomusten antamiseen niille.

10. Kokous toimii yhteistyössä alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden kanssa UNESCO:n tuella.

11. Kokous varmistaa, että kokouksen ja alueellisten tunnustamissopimusten komiteoiden välillä käydään tarvittavaa tietojenvaihtoa.

12. Kokous tutkii tämän yleissopimuksen muutoksia koskevat luonnokset hyväksymistä varten 23 artiklan mukaisesti. Hyväksytyt muutokset eivät saa heikentää tässä yleissopimuksessa lausuttuja läpinäkyvän, oikeudenmukaisen, oikea-aikaisen ja syrjimättömän tunnustamisen periaatteita.

13. UNESCO:n pääjohtaja vastaa kokouksen sihteeristön palveluista. Sihteeristö valmistelee kokouksen asiakirjat, laatii sen istuntojen asialistan ja varmistaa sen päätösten täytäntöönpanon.

8. The Conference may adopt operational guidelines for the States Parties to this Convention, in consultation with the regional recognition convention committees.

9. The Conference shall support the follow-up of the activities relating to monitoring by and reporting to UNESCO's governing bodies with regard to the implementation of this Convention.

10. The Conference shall cooperate with the regional recognition convention committees under the auspices of UNESCO.

11. The Conference shall ensure that there is the necessary information exchange between the Conference and the regional recognition convention committees.

12. The Conference shall examine for adoption the draft amendments to this Convention in accordance with Article XXIII. The amendments adopted shall not undermine the principles of transparent, fair, timely and non-discriminatory recognition stated in this Convention.

13. The Secretariat of the Conference shall be provided by the Director-General of UNESCO. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference, draft the agenda of its meetings, and ensure the implementation of its decisions.

VI OSASTO.

LOPPULAUSEKKEET

XVI artikla.

Ratifiointi tai hyväksyminen jäsenvaltioissa

1. UNESCO:n jäsenvaltiot ja Pyhä istuin ratifioivat tai hyväksyvät tämän yleissopimuksen valtiosääntönsä ja lainsäädäntönsä edellyttämiä menettelyjä noudattaen.

SECTION VI.

FINAL CLAUSES

Article XVI.

Ratification, Acceptance, or Approval by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, or approval by Member States of UNESCO and the Holy See in accordance with their respective constitutional and legislative procedures

2. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan UNESCO:n pääjohtajan huostaan.

2. The instruments of ratification, acceptance, or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

XVII artikla.

Article XVII.

Liittyminen

Accession

1. Tämä yleissopimus on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille, jotka eivät ole UNESCO:n jäseniä mutta ovat Yhdistyneiden kansakuntien jäseniä ja jotka UNESCO:n yleiskokous on kutsunut liittymään yleissopimukseen.

1. This Convention shall be open to accession by all States which are not members of UNESCO but which are Members of the United Nations and are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. Tämä yleissopimus on avoinna liittymistä varten myös sellaisille alueille, joilla on Yhdistyneiden kansakuntien tunnustama täydellinen sisäinen itsehallinto ja jotka ovat toimivaltaisia tämän yleissopimuksen sääntelmissä asioissa, muun muassa voivat tehdä niihin liittyviä valtiosopimuksia, mutta eivät ole vielä saavuttaneet täyttä itsenäisyyttä yleiskokouksen päätöslauselman 1514 (XV) mukaisesti.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. Liittymiskirja talletetaan UNESCO:n pääjohtajan huostaan.

3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

XVIII artikla.

Article XVIII.

Voimaantulo

Entry into Force

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kahdeskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, mutta ainoastaan niiden osapuolten osalta, jotka ovat tallettaneet ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä tai ennen sitä.

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval, or accession, but only with regard to those States Parties which have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan muiden osapuolten osalta kolmen kuukauden kuluttua ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta.

2. This Convention shall enter into force with regard to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession.

XIX artikla.

Tämän yleissopimuksen osapuolten ja alueellisen tunnustamissopimusten sekä muiden valtiosopimusten osapuolten välinen suhde

1. Tämän yleissopimuksen ratifioiminen tai hyväksyminen tai siihen liittyminen ei edellytä minkään alueellisen tunnustamissopimuksen ratifioimista tai hyväksymistä tai sellaiseen liittymistä.

2. Tämän yleissopimuksen osapuolet

a) edistävät keskinäistä tukea tämän yleissopimuksen ja muiden sellaisten valtiosopimusten välillä, joiden osapuolina ne ovat, erityisesti alueellisten tunnustamissopimusten ollessa kyseessä; ja

b) ottavat huomioon tämän yleissopimuksen asianomaiset määräykset tulkittaessaan ja soveltaessaan niitä alueellisia tunnustamissopimuksia, joiden osapuolina ne ovat, tai sitoutuessaan muihin kansainvälisiin velvoitteisiin.

3. Minkään tämän yleissopimuksen määräyksen ei tulkita muuttavan osapuolten oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka johtuvat alueellisista tunnustamissopimuksista ja muista valtiosopimuksista, joiden osapuolina ne ovat.

4. Jotta varmistettaisiin johdonmukainen vuorovaikutus tämän yleissopimuksen, alueellisten tunnustamissopimusten, muiden sovellettavien kahden- tai monenvälisten sopimusten ja muiden sellaisten olemassa olevien tai tulevien valtiosopimusten välillä, joiden osapuolena tämän yleissopimuksen osapuoli on tai joiden osapuoleksi se voi tulla, minkään tämän yleissopimuksen määräyksen ei katsota poikkeavan tunnustamisen kannalta edullisemmista määräyksistä, etenkin määräyksistä, jotka koskevat kansallisia tiedotuskeskuksia, verkostoja ja olennaisia eroja.

Article XIX.

Relationship between the States Parties to this Convention and the Parties to the Regional Recognition Conventions and to other Treaties

1. The ratification of, acceptance of, approval of, or accession to of any of the regional recognition conventions shall not be a prerequisite for the ratification of, acceptance of, approval of, or accession to this Convention.

2. The States Parties to this Convention shall:

a) Foster mutual support between this Convention and the other treaties to which they are parties, particularly the regional recognition conventions; and

b) Take into account the relevant provisions of this Convention when interpreting and applying the regional recognition conventions to which they are parties or when entering into other international obligations.

3. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying the rights and obligations of the States Parties under the regional recognition conventions and any other treaties to which they are parties.

4. To ensure coherent interaction between this Convention, the regional recognition conventions, any other relevant bilateral or multilateral agreements, and any other existing or future treaty or convention to which a State Party to this Convention may be or may become a party, nothing in this Convention shall be deemed to derogate from any provisions more favourable to recognition, in particular, provisions regarding national information centres, networks and substantial differences.

XX artikla.

Liittovaltioiden tai muiden kuin yhtenäisvaltioiden valtiosääntöjärjestelmät

Koska kansainväliset sopimukset sitovat osapuolia yhdenvertaisesti riippumatta niiden valtiosääntöjärjestelmästä, niihin osapuoliin, joilla on liittovaltion tai muun kuin yhtenäisvaltion valtiosääntöjärjestelmä, sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) jos tämän yleissopimuksen määräysten täytäntöönpano kuuluu liittovaltion lainsäädäntöelimen tai keskusvallan lainsäädäntöelimen oikeudelliseen toimivaltaan, liittohallituksella tai keskusvallan hallituksella on samat velvoitteet kuin niillä osapuolilla, jotka eivät ole liittovaltioita;

b) jos tämän yleissopimuksen määräysten täytäntöönpano kuuluu sellaisten osapuolen hallinnollisten yksiköiden, kuten provinsien, osavaltioiden, maakuntien tai kantonien, toimivaltaan, joilla ei liittovaltion valtiosääntöjärjestelmässä ole velvollisuutta lainsäädäntötoimiin, liittohallitus ilmoittaa tarvittaessa hallinnollisten yksiköiden toimivaltaisille viranomaisille näistä määräyksistä ja antaa samalla suosituksensa niiden saattamiseksi osaksi hallinnollisten yksiköiden lainsäädäntöä.

XXI artikla.

Irtisanominen

1. Tämän yleissopimuksen osapuoli voi milloin tahansa irtisanoa tämän yleissopimuksen.

2. Irtisanomisesta ilmoitetaan kirjallisesti asiakirjalla, joka talletetaan UNESCO:n pääjohtajan huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua irtisanomisasiakirjan vastaanottamisesta. Irtisanominen ei vaikuta millään tavoin tästä yleissopimuksesta johtuviin yleissopimuksen irtisanovan osapuolen velvoitteisiin, jotka sitovat sitä irtisanomisen voimaantulopäivään saakka.

Article XX.

Federal or Non-Unitary Constitutional Systems

Recognizing that international agreements are equally binding on States Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

a) With regard to the provisions of this Convention the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central Government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

b) With regard to the provisions of the Convention the implementation of which comes under the jurisdiction of constituent units of a State Party, such as provinces, states, counties, or cantons, which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal Government shall inform, as necessary, the competent authorities of the constituent units of a State Party of said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article XXI.

Denunciation

1. Any State Party to this Convention may denounce, at any time, this Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.

3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the obligations under this Convention incumbent upon the State Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

4. Tämän yleissopimus ei vaikuta

- a) aiemmin tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti tehtyihin tunnustamispäätöksiin;
- b) tämän yleissopimuksen mukaisesti meillä oleviin tunnustamisarviointeihin.

XXII artikla.

Tallettajien tehtävät

UNESCO:n pääjohtaja tämän yleissopimuksen tallettajana ilmoittaa järjestön jäsenvaltioille, XVII artiklassa tarkoitetuille valtioille, jotka eivät ole järjestön jäseniä, sekä Yhdistyneille kansakunnille

- a) kaikkien XVI ja XVII artiklassa tarkoitettujen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjojen tallettamisista;
- b) XXI artiklan mukaisista irtisanomisista;
- c) XXIII artiklan mukaisesti hyväksytyistä yleissopimuksen muutoksista ja niiden XXIII artiklan mukaisesti ehdotetuista voimaantulopäivistä.

XXIII artikla.

Yleissopimuksen muuttaminen

1. Tämän yleissopimuksen osapuoli voi UNESCO:n pääjohtajalle osoitetulla kirjallisella ilmoituksella ehdottaa tämän yleissopimuksen muuttamista. Pääjohtaja antaa ilmoituksen tiedoksi kaikille osapuolille. Jos kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen tiedoksi antamisesta vähintään puolet yleissopimuksen osapuolista vastaa pyyntöön myöntävästi, pääjohtaja esittelee muutosehdotuksen seuraavalle osapuolten hallitustenvälisen kokouksen istunnolle keskusteltavaksi ja mahdollisesti hyväksyttäväksi.

2. Muutokset hyväksytään läsnä olevien ja äänestävien osapuolten kahden kolmasosan enemmistöllä.

4. The denunciation of this Convention shall not have any impact with respect to:

- a) Recognition decisions taken previously under the provisions of this Convention;
- b) The recognition assessments still in progress under this Convention.

Article XXII.

Depositary Functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization referred to in Article XVII, as well as the United Nations, of:

- a) The deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval, or accession provided for in Articles XVI and XVII;
- b) The denunciations provided for in Article XXI;
- c) The amendments to the Convention adopted in accordance with Article XXIII and the date on which the amendments come into force as proposed in accordance with Article XXIII.

Article XXIII.

Amendments

1. A State Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General of UNESCO, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If within six months of the date of dispatch of the communication, no less than one half of the States Parties to the Convention reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Intergovernmental Conference of the States Parties for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

3. Kun tämän yleissopimuksen muutokset on hyväksytty, ne toimitetaan osapuolille ratifioimista, hyväksymistä tai liittymistä varten.

4. Niiden osapuolten osalta, jotka ovat ratifioineet tai hyväksyneet tämän yleissopimuksen muutokset tai liittyneet niihin, muutokset tulevat voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kaksi kolmasosaa osapuolista on tallettanut tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Sen jälkeen kunkin sellaisen osapuolen osalta, joka ratifioi tai hyväksyy muutoksen tai liittyy siihen, kyseinen muutos tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona kyseinen osapuoli on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

5. Jollei muuta aikomusta ole ilmaistu, valtio, joka tulee tämän yleissopimuksen osapuoleksi yleissopimuksen muutosten tultua voimaan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, katsotaan

a) siten muutetun yleissopimuksen osapuoleksi; ja

b) muuttamattoman yleissopimuksen osapuoleksi suhteessa sellaiseen osapuoleen jota muutokset eivät sido.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the States Parties for ratification, acceptance, approval, or accession.

4. For States Parties which have ratified, accepted, approved, or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit by two thirds of the States Parties of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article. Thereafter, for each State Party which ratifies, accepts, approves, or accedes to an amendment, said amendment shall enter into force three months after the date on which that State Party has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession.

5. A State which becomes a State Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

a) A State Party to this Convention as so amended; and

b) A State Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

XXIV artikla.

Kirjaaminen Yhdistyneissä kansakunnissa

Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti tämä yleissopimus kirjataan Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristössä UNESCO:n pääjohtajan pyynnöstä.

XXV artikla.

Todistusvoimaiset tekstit

Tämä yleissopimus on tehty arabian, englannin, espanjan, kiinan, ranskan ja venäjän kielellä, kaikkien kuuden tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Article XXIV.

Registration with the United Nations

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Article XXV.

Authoritative Texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.